

S seje občinske skupščine Ptuj

Vroče ob mleku in vodi za kopanje

Odborniki obeh zborov občinske skupščine Ptuj so se minuli četrtek v dvorani narodnega doma v Ptuj lotili 17 točk obsegajočega dnevnega reda. Nekatere točke so glede na »aktualnost« podražitev in drugih problemov že vnaprej kazale, da bo v dvorani precej visoka »temperatura«, ne glede na zunanje vremenske razmere. Znoja je bilo res precej, razprave pa niso pokazale prevelikih »temperaturnih razlik«.

Precej kritičnih izjav smo slišali pri obravnavi programa domskega varstva ostarelih občanov občine Ptuj. Odborniki-kmetje so razpravljali na konkretnih primerih in problemih varstva ostarelih ljudi na podeželju. Slišali smo več razprav in pripomb glede dolžnosti, ki bi jih naj imeli otroci do svojih ostarelih staršev.

Praksa kaže, da se veččlanske družine razkropijo po svetu, otroci si ustvarijo ugodne življenjske pogoje, starša pa na domačiji živoraritata toliko, da ne rečemo stradata. Ko kateri od njih umre, je hiša polna dedičev, ki hočejo vsak svoje, čeprav prej nobeden od njih ni videl oziroma ni hotel videti pomoči potrebnih staršev. Slišali smo nekaj predlogov za spremembe zakona o dedovanju. Odbornik Janko ZNIDARIČ je med drugim dejal: »Problemi so iz dneva v dan bolj kričeči, mi pa smo nemočni proti njim.«

Prva koraka, ki bosta v zvezi s tem napravljena, bo gradnja doma za upokojece v Ptuj in razširitev kapacitet doma oskrbovancev v Murtincih. Ob tem lahko re-

Vreme

do nedelje, 12. julija 1970.

Mlaj bo v petek, 3. julija, ob 16.18.

Napoved: bo še vroče.

Možne pa so krajevne plove z grmenjem. Večje padavine z ohlaiditvami bodo od torka, 7. julija, do petka, 10. julija.

Alojz Cestnik

čemo: »Dovolj dela za razpoložljiva sredstva, mnogo premalo pa za potrebe, ki so iz dneva v dan večje.«

Po nekaj vmesnih točkah dnevnega reda se je »diskusijska temperatura« spet dvignila pri sprejemanju odloka o oblikovanju cen v prodaji na drobno za določene proizvode v občini Ptuj ter pri predlaganem povišanju cen v javnem kopališču v Ptuj. Odborniki so nekoliko obotavljajoče, pa vendar dvignili roke za podražitev mleka od 1,45 dinarjev na 1,60 dinarjev (za liter mleka v plastični embalaži), mleko v steklenicah pa bo veljalo 1,55 dinarjev.

Potrdili so tudi nove cene za kopanje v zunanjem kopališču v Ptuj: 2 dinarja za odrasle, 1 dinar za študente, vojakke in otroke do 15 let, uporaba kabine 2 dinarja in

uporaba omarice 0,50 dinarjev.

Odborniki so si bili nasprotujočih mnenj glede podražitev cen v notranjem kopališču (kabine z bano, tuši, parne kopeli). Odločitev glede podražitev teh storitev so si prihranili za prihodnjo sejo skupščine. Sedanje cene za kopanje v javnem kopališču v Ptuj se niso spremenile od aprila 1966 in se je v zadnjem času pokazala precejšnja negativna razlika, ki se je delno krila iz dotacij občinskega proračuna, medtem ko je bila preostala razlika krita iz drugih virov komunalnega podjetja Ptuj.

Franjo REBERNAK, predsednik občinske skupščine Ptuj je obvestil odbornike, da se bodo še enkrat sestali v tem mesecu ter si s tem nekoliko skrajšali skupščinske počitnice.

J. S.

S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE ORMOŽ

Podražitev mleka in kruha

Prejšnji četrtek so se odborniki skupščine občine Ormož zbrali na XV. skupno sejo obeh zborov. V obsežnem dnevnem redu so se najdalje zadržali pri razpravi o sprejetju odloka o zvišanju cen kruha in mleku v občini Ormož.

Obrtno podjetje »Pekarna« Ormož je zahtevala, da se naj zviša cena v prodaji na drobno za mešani kruh od sedanjih 1,60 na 1,70, pri belem kruhu od sedanjih 2,05 na 2,20 in pri polbelem od sedanjih 1,70 na 1,90 din za kilogram, medtem ko bi cena za enotni kruh ostala nespremenjena, t.j. 1,50 din za kilogram. Sedanje cene kruha so pod družbeno kontrolo in so ostale nespremenjene vse od leta 1965. Popravek cen je bil v letu 1968 le pri mešanem in polbelem kruhu. Stroški pri peki kruha pa so se v tem času bistveno zvišali tako pri nabavi surovin kakor tudi pri električni energiji in ostalem potrošnem materialu.

Tudi cene mleka so od le-

ta 1965 ostale nespremenjene. Z zvišanjem odkupne cene mleka bi se po predlogu ptujske »Mlekarn« odpravilo neskladje, ki nastaja predvsem med odkupnimi cenami goveje živine in telet ter odkupnimi cenami mleka. Prišlo sedanje nizke cene mleka, ga proizvajalci raje porabijo za pitanje telet in prašičev in ga tako vnovčijo po ugodnejši ceni, kot če bi ga prodali mlekarji. Prišlo je tudi do občutnega pada krav molznic. Zato je »Mlekarna« odločila zvišati odkupno ceno mleka v zasebnem sektorju za 0,09 din, v družbenem pa za 0,10 din po litru. Zvišanje cen v odkupu pa vpliva na višino cene v prodaji na drobno. Zato je KK Ptuj, obrat »Mlekarna«, predlagal, da se zviša sedanja cena mleka v prodaji na drobno od sedanjih 1,35 na 1,55 oziroma na 1,60 din za liter.

V letu 1969 je bilo na področju ormoške občine prodanih 68.738 litrov pasteurizirane mleka, odkupljenih pa je bilo 493.893 litrov iz kooperacije. Finančni efekt odkupnih in prodajnih cen mleka pomeni, da bi proizvajalci

v občini Ormož dobili s povečanjem odkupne cene mleka za 44.450 din več denarnih dohodkov, potrošniki pa bi zaradi višje cene mleka plačali 17.180 din več.

Iz obeh obrazložitve je razvidno, da sta predloga bila realno podana. Toda vsaka medalja ima dve plat. Med ormoškimi odborniki je bilo največ vroče krvi zaradi odnosa, ki ga ima ptujska »Mlekarna« do proizvajalcev. Ceno mleka določa pavšalno. Iz kangle, v katero vlivajo vsi: tisti pošteni, ki prinašajo dobro in čisto mleko, pa tisti nepošteni, ki prinašajo smetljivo, skisano in vodeno mleko, jemljejo vzorce in plačuje, kakor se ji pač zljubi. Tako se ustvarja nezadovoljstvo in da bi temu bilo konec, mora »Mlekarna« nujno preiti na sistem individualnega ocenjevanja, ker bo samo na ta način dobil vsak plačilo po svojem resničnem proizvodu. Strinjali se niso tudi z postavko, da bi se cena mleka pri odkupu povečala za 0,10, v prodaji pa za 0,20 din. Tudi sedanje stanje odkupa mleka na terenu je

(Konec na 4. strani)

TE DNI DOMA IN PO SVETU

MITJA RIBIČIČ
NA OBISKU V SZ

Predsednik zveznega izvršnega sveta Mitja Ribičič je na uradnem obisku v Sovjetski zvezi. Ribičič je dopotoval v Moskvo v sredo, že naslednji dan pa se je srečal s sovjetskim premierom Kosiginom. Naslednja pot njegovega obiska je bila v Leningrad, kasneje pa še v Estonijo.

OBISK JOSEFA
KRAINERJA

Na uradni obisk je v Slovenijo dopotoval štajerski deželni glavar Josef Krainer. Srečal se je s predsednikom izvršnega sveta Stanetom Kavčičem, obiskal pa je tudi Bled, Velenje, Šoštanj, Slovenj Gradec in Maribor.

TEŽAVE PRI SOSEDIH

Ustavno sodišče Avstrije je razveljavilo parlamentarne volitve v treh dunajskih volilnih okrožjih, kjer je tako izgubilo mandat 16 poslancev. Prišlo je tudi do ostrega dialoga med zveznim kancelerjem Kreiskyjem in vodjo opozicije Withalmom. Po mnenju opozicije sedanj 149-

članski parlament ne more sprejemati zakonov vse do ponovnih volitev v dunajskih okrožjih, medtem ko je predsednik vladajoče socialistične stranke dr. Bruno Kreisky seveda nasprotnega mnenja.

NOVI PODPREDSIEDNIK

Na seji vseh zborov zvezne skupščine so izvolili novega podpredsednika zvezne skupščine. To dolžnost bo nasledaj opravljal Josip Džerdja, dosedanj predsednik komisije zvezne konference položaja za mednarodne odnose.

POSLEDNJE DEJANJE
V ČSSR?

Na zasedanju centralnega komiteja KP Češkoslovaške so iz vrst komunistov izključili odstavljene predsednika Aleksandra Dubčka. Člani CK so soglašali tudi s predlogom, da bi Dubčku odvzeli mandat poslanca federalne skupščine in ga odstavili še z dolžnosti položaja veleposlanika ČSSR v Turčiji.

Svetovni tisk je zadnje odločitve v ČSSR sprejel z velikim negodovanjem, nezadovoljstvo pa so izrazili tudi nekateri voditelji KP v svetu, med katerimi je najbolj ostro stališče zavzel sekretar italijanske KP Luigi Longo.

PREDSEDNIK SFRJ BO
OBISKAL NIZOZEMSKO

Po razgovorih med nizozemskim zunanjim ministrom Josefom Lunsom in državnim sekretarjem za zunanje zadeve Mirkom Tepavcem so sporočili, da bo predsednik Tito v drugi polovici oktobra obiskal Nizozemsko.

PRIPADNIKOM USTAŠKIH
ORGANIZACIJ BODO
SODILI V MARIBORU

Beograjsko okrožno sodišče se je na zahtevo obrambe izreklo za nepristojno za vodenje kazenskega postopka proti pripadnikom ustaških organizacij Boža Hrkača, Anteja Jurčevića, Ivana Brekala, Leopolda Novaka in Stanka Marušića. Omenjenim teroristom bodo sodili v Mariboru.

SPET NA STARIH
POZICIJAH?

V Moskvi so ponovno odkrili doprni kip Stalina. Kip stoji pred Kremeljskim obzidjem na Rdečem trgu. Na tisoče ljudi si ga je ogledalo že prvi dan odkritja. Obenem so odkrili tudi poprsej Vojušilova.

(Konec na 4. strani)

V nedeljo je bila v Ptujju sklepna proslava 100-letnice Gasilskega društva Ptuj

Sto let humanega dela

Ze dolgo ni bilo v Ptujju toliko gasilcev in gasilskih avtomobilov, kot jih je bilo na nedeljski sklepni proslavi 100-letnice gasilskega društva. Ze zgodaj zjutraj so se

dinskih delovnih brigad svečan mimo hod gasilcev in gasilskih avtomobilov. V soncu svetlikajoče se značke in odlikovanja, ki so jih imeli gasilci pripete na prsih, so bile

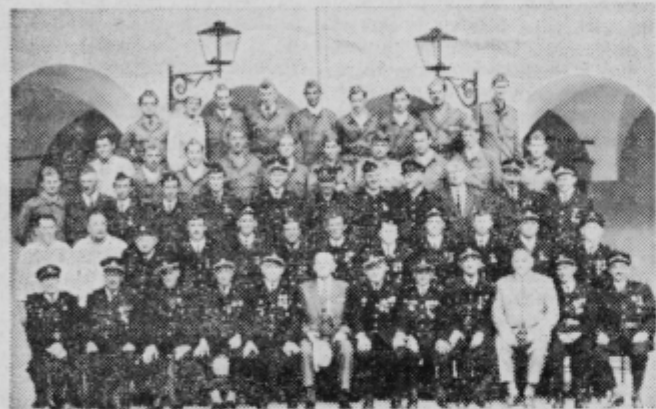
Jugoslavije, Ivan KEK, predstavnik gasilske zveze Slovenije, tu pa je pozdravil gasilce tudi predsednik gasilcev iz Avstrije.

Franjo REBERNAK je med drugim dejal: »Gasilci so nepogrešljiva družbena moč, ki s svojim nesebičnim delom soustvarja nove družbene odnose in so zgled mnogim drugim organizacijam in društvom...«

Tu so podelili tudi pokale in priznanja najuspešnejšim članskim, mladinskim in pionirskim desetinam, ki so sodelovale v gasilskih tekmovanjih.

Po zborovanju so bila na senčnih vrtovih ptujskih gostišč prijateljska srečanja gasilcev, ki tokrat niso gasili požarov, ampak hudo žejo, ki jo je ustvarila huda junjska pripeka.

Jubilej ptujskih gasilcev je torej za nami. Društvo je na pragu drugega stoletja. Leta bodo spet bežala z neustavljivo naglico novim jubilejem naproti, geslo gasilcev »V službi ljudstva na po-

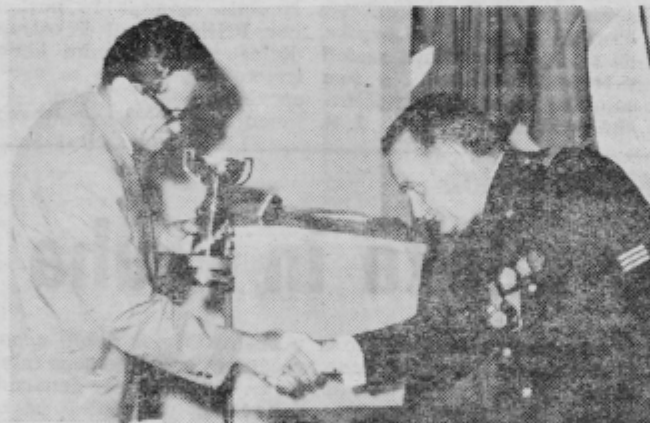
Člani GD Ptuj ob 100-letnici svojega društva

začela stekati v mesto gasilska vozila in v njih gasilci v svečanih uniformah. Mnogi iz odročnih krajev in društev, ki še nimajo svojih vozil, so se pripeljali s kolesi. V jutranjem soncu plapolajoče zastave in koračnice godbe na pihala so oznanjale slavnostni dan...

Okrog pol devete ure so se zbrali gasilci na svečani seji v dvorani doma »Frane Krambergera«. Sejo je vodil Marjan BERLIČ, predsednik GD Ptuj. Predstavniki občinskih gasilskih zvez iz različnih krajev Slovenije in Hrvaške ter tudi gostje iz sosodnje Avstrije, so izročili društvu in njegovim najzaslužnejšim članom ob visokem jubileju plakete in priznanja. Predstavnik gasilske zveze Jugoslavije je podelil društvu lep spominski pokal. Gasilsko društvo Ptuj pa je na tej svečanosti podelilo priznanja mnogim gasilecem, podpornim članom ter ptuj-

tokrat še bolj svetle in so kazale edino moralno in materialno priznanje, ki ga dobijo gasilci za svoje delo.

Za tem je bilo na Titovem

Predstavnik gasilske zveze Jugoslavije izroča Marjanu Berliču lep spominski pokal

trgu veliko zborovanje gasilcev, na katerem so med drugimi spregovorili tudi: Fra-

moč» pa bo še naprej služilo vsem, ki bodo prisluhnili temu klicu in ga znali tudi ceniti. J. S. — Foto: S. Kosi

ODLIKOVANJA GASILSKE ZVEZE SLOVENIJE

Na nedeljski sklepni svečanosti ob 100-letnici GD Ptuj je gasilska zveza Slovenije odlikovala z gasilskimi plamenicami naslednje zaslužne gasilce:

Gasilsko društvo Ptuj je bilo odlikovano z gasilsko plamenico I. stopnje; plamenico II. stopnje so prejeli:

Konrad Mohorič, Ludvik Jarc, Edi Kezel, Ivan Rubin, Martin Slana in Janko Šalamun.

S plamenico III. stopnje so bili odlikovani:

Ivan Fekonja, Ivan Grahl ml., Anton Mernik, Ivan Rašl, Mirko Toplak, Franc Malek in Ivan Brmež. J. S.

S skupščine zveze združenj borcev NOV Slov. Bistrica

Veliko odprtih vprašanj

Člani zveze združenj borcev NOV občine Slovenska Bistrica so se zbrali na redni skupščini ter spregovorili o mnogih uspehih borčevskih organizacij, o delu, ki jih čaka in o mnogih vprašanjih, ki so že dlje časa v ospredju. Skupščine so se udeležili

ljamo. Ze dlje časa je v načrtu ponovna ureditev muzeja na Osankarici, ki je neprimernem prostoru, tako da je bil del gradiva tudi uničen. K temu je veliko bilo tudi neodgovoren odnos oskrbnikov, v splošno zadovoljstvo pa so tudi

Skupščine se je udeležil tudi narodni heroj Janez Hribar (v sredini)

tudi mnogi gostje družbenopolitičnih organizacij, med njimi tudi tajnik občinske skupščine Stevo Eberl in narodni heroj Janez Hribar.

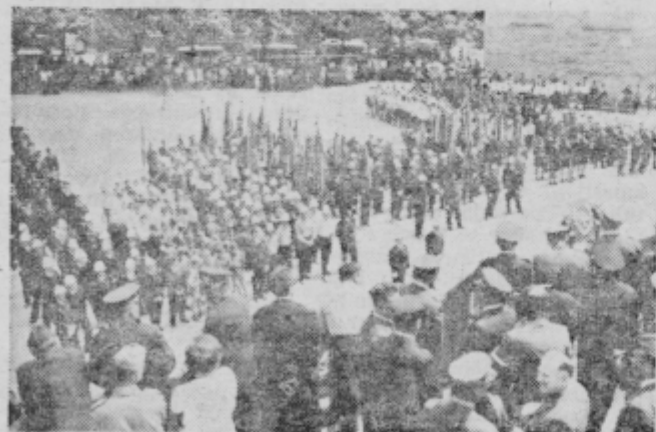
Predsednik zveze združenj borcev bistrške občine Maksim Peklar je udeležence seznanil s celotnim delom v obširnem poročilu, v katerem je tudi ugotavljal, da se člani vse premalo vključujejo v aktivno delo. Povsem drug problem je z nekaterimi borci, ki so v pokoju in so nehoti dobili občutek zagrenjenosti, saj so voljni dela, pa te možnosti nimajo. Sodelovanje borčevske organizacije z zaostalimi družbenopolitičnimi je bilo dobro usklajevano, posebno še s skupščino občine, ki je velikokrat pokazala vse razumevanje za težave in potrebe.

Prav tako so borci uspešno sodelovali s predstavniki vojašnice Pohorskega bataljona v Slovenski Bistrici ter šolami, med katerimi so bile najbolj aktivne šole v Slovenski Bistrici in Oplotnici, pa tudi druge niso mnogo zaostajale. Maksim Peklar je tudi poudaril, da bi moralo biti sodelovanje med občinsko konferenco ZMS in šolami še bolj tesno, več pa bi morali narediti pri prenašanju tradicij borcev NOV.

Z zadovoljstvom smo lahko prisluhnili tudi ugotovitvi, da so vsi spomeniki v občini dobro oskrbovani in obnovljeni, z izjemo tistega na pokopališču v Makolah, ki pa ga bo potrebno v najkrajšem času urediti. V občini sta tudi dva muzeja, na to pa vse prevečkrat pozab-

problem rešili. Ne smemo zabiti velikega razumevanja, ki ga je pokazalo Gozdno gospodarstvo Maribor, ki z domom na Osankarici opravi Poseben problem pa je tudi muzej na Sagadinovem, ki terega so že dvakrat vložili neznani storilci in se polstili orožja. Z lastnikom muzeja se bodo čimprej morali dogovoriti o najboljšem načinu zavarovanja tega pomembnega spomina na NOB.

Na skupščini so spregovorili tudi o socialnih problemih borcev na območju bistrške občine, ki jih rešujejo na različne načine v okviru družbenopolitične skrupnosti in seveda, z danimi možnostmi. Doslej so uspeli rešiti skoraj vse socialne probleme tistih borcev, ki se vključili v NOV pred 9. 1943. Problem pa nastaja pri tistih, ki so se v boj vključili kasneje. Vse socialne probleme rešujejo s pomočjo komisije za borčevske in invalidske zadeve pri skupščini občine. Materialne probleme rešujejo tako, da komisija dodeljuje stalne priznane valnine, enkratne pomoči borcem in enkratne denarne pomoči otrokom borcev in šolanje. Za stalne priznane valnine so v zadnjih treh letih razdelili 357.530 din, za enkratne pomoči 11.200, za enkratne pomoči otrokom borcev pa 18.000 novih dinarjev.

Z zborovanja na Titovem trgu

skim družbenopolitičnim organizacijam, katerih predstavniki so bili prav tako na tej svečani seji.

Po seji je bil na Trgu mla-

njo REBERNAK, predsednik občinske skupščine Ptuj, ki je bila pokroviteljica nedeljskega slavlja gasilcev, podpredsednik gasilske zveze

posveta sekretarjev organizacij in aktivov ZK ptujske občine PRED NOVIMI NALOGAMI

V torek popoldne je Franc Tetičkovič, sekretar občinske konference ZKS Ptuj, imenoval sekretarje organizacij in aktivov ZK v ptujski občini o nalogah komunistov v splošnem ljudskem odporu. Razpravljali pa so tudi o sprejemanju novih članov organizacije ZK.

Franc Tetičkovič je ugotovil, da imajo komunisti na področju organizacije ljudskega odpora več naloge in da morajo s konceptom narodne obrambe razširiti tudi širši krog ljudi na območju svojega delovanja. Priprave na vseljudski odpor in obrambo morajo najti svoje mesto v vseh dru-

žbenopolitičnih in delovnih organizacijah ter društvih, prav tako pa tudi v njihovih samoupravnih aktivih.

Glede sprejemanja novih članov v organizacijo ZK so se dogovorili, da je treba iskati nove člane predvsem v vrstah mladine in med neposrednimi proizvajalci v delovnih kolektivih, ne bi pa smeli pozabljati tudi na podeželje. Sekretarji so predlagali, da je treba ukrepati v zvezi s plačevanjem članarine, ki je po mnenju mnogih previsoka in otežkoča sprejemanje novih članov v organizacijo ZK.

J. S.

Delo občinske skupščine Ormož v naslednjih petih letih

Zdravstvo in socialno varstvo

Kljub temu, da je se je v preteklem obdobju znatno izboljšala materialna in strojna osnova zdravstvenega varstva, je v tej službi še nekaj nerešenih problemov. Neenakomernem razvoju zdravstvenih služb so strojno naraščali tako, da niso mogli odgovarjati doseženim zahtevam, predvsem pa ne na področju materialni sposobnosti zdravstvenih zavarovalcev. Kljub temu, da smo li priče celi vrsti reorganizacij zdravstvene službe in socialnega varstva, na območju ne bi mogli opazovati bistvenega splošnega napredka. Izhajajoč iz tega, ugotovitve izhajajo tudi na območju odprta naloga občinske skupščine, da se bo tudi v prihodnje zavzemala za smotrno porabo in trošenje sredstev za potrebe zdravstvenega varstva občanov. Vsekakor pa bo treba posvetiti večjo pozornost finančnemu in organiziranju preventivnega zdravstvenega varstva ter hitrejšemu razvoju zdravstvene kulture občanov.

Praksa je pokazala, da so na področju prizadevanja občinske skupščine na področju zdravstvenega varstva omejena v okviru razpoložljivih sredstev, na drugi strani pa v nenehnem pritiskom velikih potreb, ki so še posebej opazni na takem manjšem območju kot je ormož. V zvezi z rešitvijo tega problema bo treba pristopiti k sistemskim rešitvam širše obsevnosti, vključno s komunistično skupnostjo. Kljub temu ne bo občinska skupščina zavzemala za si-

stem dopolnjevanja občinskih sredstev tudi za potrebe socialnega varstva. Sočasno pa bo tudi nujno potrebno efikasnejše reševanje težkih socialnih razmer tudi s strani delovnih organizacij in krajevnih skupnosti, kot osnovnih nosilcev nalog na tem področju. Praksa je tudi pokazala, da bo treba pristopiti k izdelavi programov socialnega varstva.

Občinska skupščina Ormož je v preteklem obdobju analizirala tudi problematiko otroškega varstva in izdelala idejne zasnove varstva v ožjem obsegu. Ta program je vsekakor potreben razširiti in izpopolniti, ki jih bo treba uskladiti z dejanskimi potrebami na eni in materialnimi možnostmi na drugi strani.

V pripravi je tudi zgraditev otroškega vrtca v Ormožu, s katerim bo možno zaje- ti v družbeno varstvo več otrok ter jim nuditi kvalitetnejše oblike varstva, ki so preobremenjeni z delom v delovnih organizacijah ali na polju. Pri vseh teh nalogah pa bo treba izhajati iz osnovne postavke, da je skrb za temeljitejšo otroško varstvo dejavnost, ki je splošnega družbenega interesa in še posebej v neposrednem interesu občanov in delovnih organizacij.

Skupščina se bo tudi v bodoče angažirala pri urejanju položaja borcev NOV in borcev za severno mejo. Prav tako pa bo poskušala omiliti težke socialne razmere, ki se pojavljajo pri ostarelih in za delo nezmožnih ljudeh na podeželju.

J. S.

Občina Slovenska Bistrica

Sredstva so ostajala neizkoriščena

Iz analize zdravstvenega dispanzerja je razvidno, da je socialnozdravstvena in druga problematika borcev na področju bistriške občine zelo zaskrbljujoča. V preteklih dveh letih je bilo na zdravljenju v klimatsko-topliških zdraviliščih precejšnje število borcev. V ta namen je skupščina občine namenila vsako leto 10.000 novih dinarjev.

Od te vsote pa so lani izkoristili le polovico. Sredstva so ostala neizkoriščena zaradi slabe evidence pristojnega organa skupščine občine. Ob novem proračunu je skupščina menila, da za zdravljenje ne potrebujejo več sredstev in je za letošnje odobrila le 5 tisoč dinarjev. Dejansko pa ta sredstva ne zadostujejo že za sedanje potrebe.

Najbolj pogost problem zadnjih let je vedno slabše zdravstveno stanje borcev, ker ne morejo zaradi boleznih opravljati svojega poklica, primernih delovnih mest pa zanje v istem ali drugem podjetju ni. Velikokrat se pripeti, da raje zapustijo delo, čeprav imajo precejšnje število delovnih let. Sami ne vedo mnogo ali pa skoraj nič o zakonskih pravicah. Tisti, ki v podjetjih urejajo pokojninsko dobo, jim ne povedo, kaj naj storijo, da bi imeli vsaj minimalno pokojnino, s katero bi lahko preživljali sebe in svoje družine. Pri občinski borčevski organizaciji se takšni člani oglašajo zelo pozno, često tudi takrat, ko jim ne morejo več pomagati.

Mnogo borcev se je v zadnjih letih predalo tudi pijančenju. Nihče ne vpraša takega človeka, kaj ga je privelo do tega, da išče tolažbo v alkoholu. Mnogokrat, ko išče v družbi pokoro, doživi obsodbo, nekateri pa se mu celo posmehujejo in je zato še bolj prizadet in nezaupljiv. Takšen človek je potreben vsestranske pomoči in krepke opore svojih soborcev, ki ga včasih obsojajo za njegovo ravnanje.

Napačno je tudi govoriti o zdravljenju borcev v zdraviliščih šele takrat, ko je že nastopila sezona in so zmogljivosti zasedene. Težkim bolnikom je takšno zdravljenje nujno potrebno, morda celo več zaporednih let, ob rebalansu občinskega proračuna pa gre denar v izgubo. Precejšen del krivde je tudi v krajevnih organizacijah ZB NOV, ki vse premočno poročajo občinskemu odboru in komisiji za borčevska vprašanja skupščine občine o bol-

nikih na terenu, o socialno šibkih družinah, o ostarelih kmetih, ki so ostali sami brez mlade delovne sile. Izčrpani starčki ne zmorejo več zahtevnih poljskih del, s tem pa ne premorejo tudi sredstev

za plačevanje davščin, problem pa tako dobiva širšo obliko, ki prerašča družbeni krog. Potem se vprašujemo, kaj bo z zdravstveno zaščito vseh tistih, ki davščin nikakor ne morejo plačati, zdravljenja pa so nujno potrebni.

Gozdno gospodarstvo Maribor je ponudilo eno izmed možnih rešitev. Tisti ostareli kmetje, ki razpolagajo z gozdnimi površinami, naj bi jih dali v oskrbovanje GG, seveda pa bi za to dobili mesečno tudi primerna sredstva za preživljanje. To rešitev bi bilo potrebno vsekakor upoštevati, pozabiti pa ne smemo na tiste, ki gozda nimajo, so pa prav tako nezmožni za delo in potrebni pomoči.

-d

Objava

Oddelek za državljanske zadeve skupščine občine Ptuj ima v hrmbi večje število najdenih moških in ženskih dvokoles. Lastnike pozivamo, da se zgledajo v pisarni oddelka v Ptuj, na Trgu mladinskih brigad št. 1, drugo nadstropje, soba št. 25, najpozneje do 6. julija 1970 do 12. ure s pismenimi dokazili o lastništvu, zaradi ugotovitve lastniške pravice.

Najdena dvokolesa, za katera lastništvo do navedenega roka ne bo dokazano, bodo prodana na

javni dražbi

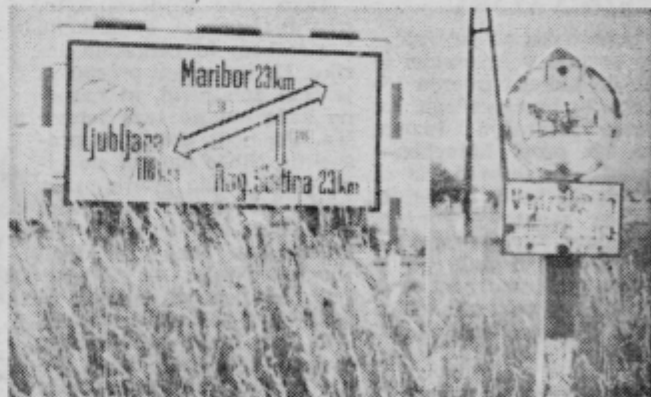
dne 7. julija 1970 ob 8. uri na dvorišču občinske zgradbe (magistrata) na Trgu mladinskih brigad št. 1.

Iz pisarne oddelka za državljanske zadeve SO Ptuj

ZAKAJ TAKO?

Ob naših cestah stojijo najrazličnejša prometna in cestna obeležja. Le nekaj dni je minilo, odkar je bil narejen posnetek, ki ga prikazuje naša slika. Obe obeležji sta nekaj deset me-

vedano, to je nekaj bil znak. Danes je le še spomenik malomarnosti in neodgovornosti. Obeležje na levi strani slike pa kaže križišče obeh cest, narobe pa je to, da ga prerašča trava, ki spet doka-

Spomenik malomarnosti

trov stran od križišča ceste prvega reda Maribor-Ljubljana, pri odcepu ceste drugega reda, ki vodi iz Slovenske Bistrice proti Rogaški Slatini. Prometni znak na desni je znak prepovedi za vprežne vozove, ki v mraku in nočnem času ne smejo na cesto prvega reda. Bolje po-

zuje neko posebno vrsto malomarnosti.

Prav bi bilo, da bi odgovorni pri cestnem podjetju vodili več računov, če ne že zaradi ugleda, pa vsaj zavoljo tistih, katerim so obvestila in opozorila ob cestah namenjena.

-d

Kmetijski pridelki in trg

Bogata letina, ki se nam obeta, me je spomnila, da sem se napotil v podjetje Slovenija vino, samostojni obrat »Jeruzalem« in povprašal, ako bo letos v Ormožu s prodajo kmetijskih proizvodov. Moj sobesednik je bil Boris Gerlovič, komercialni direktor podjetja.

V občini dela sedem odkupnih postaj, in sicer v Ormožu, v Središču, na Vitanu, pri Miklavžu, v Ivanjkovcih, pri Tomažu, v Podgorcih in pri Veliki Nedelji, kjer odkupujejo višje zasebne kmetijske proizvode, kot je sadje, krompir, živino itd. Tako kot vsa prejšnja leta bo tudi letos s sadjem največ težav. »Jeruzalem« Ormož razpolaga z lastnimi plantažnimi nasadi. Če bo vreme ugodno, bodo v teh sadovnjakih pridelali letos 4 vagone breskev, 2 vagona hrušk in okrog 42 vagonov jabolok. Breskve bodo prodali v Zagrebu, medtem ko za hruške ni zagotovljene prodaje in jih bodo zato vskladili v zagrebški hladilnici. Največje težave pa bodo zopet z jabolki. Približno polovico pridelka bodo prodali prek Gospodarske zbornice, za drugo polovico pa še iščejo kupca. Cena plantažnih jabolok, tudi tistih v kooperaciji, bo dosegla 1 do 1,20 din za kg. Zanimal sem se seveda tudi, kakšna usoda čaka tisto sadje, ki bo zraslo v privatnih

sadovnjakih. Večkrat se je že zgodilo, da je zgnilo tam, kjer je padlo z drevesa in tudi za letošnje leto se mu slabo obeta. Širok občine, razen področja Koga in Miklavža, je na sadju zelo dosti kaparja in drugih bolezni, ki uničujejo kvaliteto pridelka. Takšnega sadja bodo pri podjetju »Jeruzalem« v Ormožu odkupili 20 vagonov po ceni 0,20 din za kg in bo šlo v industrijsko predelavo.

Ormoški vinogradi letos lepo obetajo. Če bo vreme ugodno, bodo v jeseni bogato obloženi. S prodajo mošta in

grozdja bo približno tako kot je bilo lansko leto, ko so od zasebnih kmetovalcev kupili 60 vagonov mošta po povprečni ceni 2,48 din za liter. Letošnja politika odkupa bo usmerjena v odkup grozdja in bo zato grozdje imelo nekoliko višjo ceno in ga bodo odkupovali tako, da bodo določeni dnevi odkupa za posamezne sorte.

Krompirja podjetje »Jeruzalem« v Ormožu ne prideluje na svojih njivah, zato ga bo odkupilo 1000 ton od zasebnih kmetovalcev. To bo predvsem sorta »desire« in bo kupljena po ceni 0,50 din za kilogram. Prodali ga bodo v izvoz. Za domače potrebe bodo po približno isti ceni kupili tudi 500 tón drugih sort belega krompirja.

Toliko o možnosti prodaje sadja, mošta in krompirja. O živinoreji pa drugič. J. R.

Podražitev kruha in mleka

(Nadaljevanje s 1. strani)

proti vsem sanitarnim predpisom. Inšpekcije sicer ugotavljajo to nepravilnost, vendar ničesar ne ukrenejo.

Podjetji sta svoje zahteve po zvišanju cen opravičevali tudi z rekonstrukcijo, ki je nujna v obeh delovnih organizacijah. Odborniki pa so bili mnenja, da bi vsako podjetje, preden se odloči za ta korak, moralo maksimalno izkoristiti celotno organizacijo dela, in najprej najti vse tiste dinarje, ki se dajo poizkusiti v podjetju. Tudi naš kmet si kupuje mehanizacijo, pa mu pri tem nihče ne pomaga. Najprej je treba v podjetju samem do kraja izčrpati akumulacijo in šele potem iti v zviševanje cen.

Cena pšenici se ne zvišuje, kruh pa bo dražji. Osebn

dohodki v ormoški pekarni pa so najvišje na lestvici osebnih dohodkov v Ormožu. To so bili očitki. Kaj hitro pa smo zvedeli, da je to zaradi prekomernega dela, saj delajo delavci po 10 do 12 ur. Poleg tega so kapacitete maksimalno izkoriščene. V Ormožu jedo cenejši kruh kot je v poprečju v Sloveniji. Gledano iz gospodarskih vidikov Ormoža bo razvoj Pekarne ohranil domače podjetje in s tem tudi zaposlenost. Drugače bo nekdo drug, izven občine, diktiral ceno kruha.

Po tej živahni razpravi so odborniki ob upoštevanju objektivnih okoliščin odločili o zvišanju cen kruha in mleka sprejeli v upanju, da bo »Mlekarna« uredila vprašanje glede analize in plačila mleka po dejanski kvaliteti s tem, da uredi tudi odkupne postaje in jih spravi iz sedanjega neznosnega stanja.

JR

Štatenberg mora dočakati boljše čase

Pred mano leži prospekt gradu Štatenberga, ki so ga bili natisnili že pred mnogimi leti. Takrat so zapisali: »Grad Štatenberg, ki stoji na idiličnem hribčku ob rečici Dravinji, je edino letovišče v Sloveniji, ki je urejeno v baročnem slogu iz prve polovice 18. stoletja. Opremljen je z baročnim grajskim pohištvom. V gradu je viteška dvorana, v mnogih sobah so freske in zelo lepe štukature. Pred gradom so sprehajališča in park, v bližini je majhno jezero za kopanje. Na voljo so čolni za veslanje. Ribolov in lov. Za izlete v okolico so na voljo jahalni konji. Letovišče je znano po izvrstni kuhinji in najboljših štajerskih vinih. Gostje uživajo mir, razvita pa je tudi družabnost.«

Tako piše v slovenskem, srbohrvaškem, angleškem, francoskem in nemškem jeziku. Na eni strani prospekta je tudi zemljevid, ki nazorno kaže pot do tega letovišča. Pa bodi dovolj o prospektu. Nihče namreč ne piše, kako se do gradu pride. Bolje povedano, po kakšni cesti. Spet smo pri problemu, ki razjeda naš turistični »boom«. Nikjer ne piše, da tisti, ki poskusi enkrat, le redkokdaj poskusi še drugič.

O tem in še o marsičem drugim sem pred dnevi govoril z direktorjem gostinske enote grad Štatenberg, veletrgovine Koloniale Francem Jermanom.

Turistična sezona prihaja v tisti del, ko vsi pričakujemo najboljših in najbolj presenetljivih rezultatov. Franc Jerman pa mi je takole odgovoril: »V našem letovišču lahko prenočimo 80 gostov. Čeprav bi bilo pričakovati že ob tem času precej stalnih gostov, se moramo zadovoljiti

v glavnem s skupinskimi obiski. Letos se je sezona pričela precej kasno, tako da lahko glavnino pričakujemo šele julija in avgusta.«

Pa je beseda spet nanesla na ceste, tistih nekaj kilometrov neasfaltirane ceste, ki vodi proti gradu. V prospektu so zapisali vse lepote, »makadamsko znamenitost« pa je prav zares boljše zamolčati. Štatenberg je edino letovišče v Sloveniji, ki je urejeno v baročnem slogu, pa tudi edino letovišče, ki mu makadam odžira vsakdanji kruh.

Potem mi je direktor Jerman pripovedoval o vsem tistem, kar so storili za boljše počutje gostov, ki največ prihajajo iz Vojvodine, Za-

bi bilo potrebno urediti centralno kurjavo, pa kaj, ko ni denarja že pri misli, da bi vse sobe opremili s tekočo vodo. Danes se gostje lahko zabavajo v lepo urejeni viteški dvorani, kjer na posebno željo dekleta strežejo tudi v baročnih oblačilih. Štatenberški gostinci so pokazali že veliko volje, pri vsem tem pa niso niti tako dragi. Kakor pač kdo gleda. Celodnevne oskrbe veljajo 3750 dinarjev, direktor pa mi je dodal, da to že zdavnaj ne more biti več ekonomska cena. Za letošnjo sezono so ponovno uredili jezero, streljaj od gradu, konjev za ježo pa že dolgo ni več.

Veliko bi lahko še govorili o Štatenbergu, o vseh lepo-

Kako dolgo bo Štatenberg še čakal na svoj »boom«?

greba in Avstrije, pripovedoval mi je o modernizaciji, pa o tem, da bodo v prihodnjih letih povsem preuredili kuhinjo. Pogovarjala sva se tudi o možnosti, da bi bil grad odprt skozi vse leto, pa kaj, ko je vmes na desetine milijonov. Za zimski turizem

tah, ki ga obdajajo, in vedno znova bi lahko govorili, kaj bi Štatenberg lahko nudil. Tako neotipljivo je vse to, in vendar se ne morem znebiti misli, da bi moral dočakati boljše čase.

D. Utenkar

Te dni doma in po svetu

(Nadaljevanje s 1. strani)

TRČENJE TOVORNEGA IN BRZGA VLAKA

V neposredni bližini železniške postaje v Brestanici je prišlo do hudega trčenja tovarnega in brzega vlaga. Le hitremu zaviranju brzega vlaka na progi München—Beograd, je zahvaliti, da ni prišlo še do hujše tragedije, ki bi se zagotovo končala med valovi Save. Človeških žrtev ni bilo, nastala pa je ogromna gmotna škoda. Prve ugotovitve so pokazale, da je tovorni vlak prevozil zaprti signal.

CRVENA ZVEZDA SPET PRAK

Končano je nogometno prvenstvo Jugoslavije, državni prvak pa je že desetič postala beograjska Crvena zvezda. Tudi oba slovenska ligaša sta se dobro odrezala. Maribor je pristal na odličnem desetem mestu, Olimpija pa je po hudem boju uspelo obstati v družbi najboljših.

Kino

Gorišnica

5. julija — italijanski film STARI GANGSTER.

Tomaž pri Ormožu

5. julija — italijanski film CESARE BORGIA.

LJUTOMER

4. in 5. julija — danski film ODKRITJE LJUBEZNI.

8. in 9. julija — ameriški film 101 DALMATINEC.

SLOVENSKA BISTRICA

3., 4. in 5. julija — film CENA MAŠČEVANJA.

7., 8. in 9. julija — ameriški film STREL IZ NEBO-TIČNIKA.

SKUPŠČINA ZB SLOV. BISTRICA

Redna skupščina zveze združenj borcev NOV občine Slovenska Bistrica bo 27. julija ob 8. uri v sejni dvorani skupščine občine.

Izvoljeni delegati bodo razpravljali o pomembnih sklepih borčevske organizacije.

-d

Kmetovalci pozor!

Iščem družino, ki ima veselje do kmetije, nahaja se ob glavni cesti Maribor—Avstrija.

Za obdelavo vinograda na žici nudim lepo stanovanje in travnike z njivo za 12 glav živine. Železniška in avtobusna postaja v bližini hiše, vse ostalo po dogovoru. Pišite na upravo Tednika Ptuj.

Velike proslave 4. julija v Vidmu ob Ščavnici se bodo udeležili tudi Ptujčani

Prlekija v boju za severno mejo

Vloga Viktorja Kukovca z Lutomerja ob razpadu Avstro-Ogrske in v bojih za severno mejo, ki so sledili, je svetljena že v precejšnji meri, manj pa smo doslej pisali o vlogi stotnika oziroma majorja Eda Vavpotiča iz Vidma ob Ščavnici. Oba rojaka sta se v svojih vlogah v bojih za severno mejo dopolnjevala. Viktor Kukovec je nastopal predvsem kot politik, ki je bil že od svoje mladosti organiziran socialni demokrat in je tej napredni ideji utiral in utrpl pot tudi v Pomurje. Zaradi take njegove dejavnosti ga je posebno upošteval Etnin Kristan, ki je s Kukovcem navezal tudi osebnosti stike.

Edo Vavpotič pa ni bil politik, bil pa je zaveden Slovenec, čeprav je bil poklicni oficir avstro-ogrške vojske, kot je bil Mirko Rajh iz Mote, ki je kot general leta 1941 s samomorom protestiral proti kapitulaciji jugoslovanske vojske. Ob razpadu avstro-ogrške monarhije se je Edo Vavpotič takoj priključil generalu Maistru in je z njim zvesto sodeloval. To potrjuje tudi Jože Malenšek v svojih dokumentiranih spominih, ki jih je objavil v 12. številki Dialogov 1968 z naslovom Ob petdesetletni boj za severno mejo. V zvezi z Edom Vavpotičem gre v glavnem za dogodke dne 1. novembra 1918, ki so se po Malenškovi pripovedi razvijali takole:

»Nastopil je 31. oktober. Slovenski oficirji od 26. strelskega polka smo se zbrali zvečer spet v Narodnem domu. Bilo nas je malo, kajti večina je še bila na fronti na Tirolskem. Navzoči so bili: stotnika EDO VAVPOTIČ in METOD RAKUŠA ter poročniki FRANJO LUKNAR, GUSTAV SILIH, LOJZE MALENŠEK in jaz (to je poročnik JOŽE MALENŠEK, ki je živi, op. I. K.). V takozvani lovski sobi je zasedal menda tedaj »Slovenski narodni svet za Maribor in bližnjo okolico«. Seji je prisostvoval tudi takratni major Rudolf Maister. Okoli 22. ure se je Edo Vavpotič odstranil od naše mize in se opravičil, da ima z nekom važne razgovore. Dolgo ga ni bilo nazaj nje smo se odpravljali proti domu, kar prihiiti naš Edo in reče: »Fantje, jutri morate biti vsi že ob 6. uri v meljski kasarni. Vsak naj ima tudi svojo pištolo s seboj, zgodilo se bo nekaj zelo važnega.« Kaj, nam ni hotel povedati. Nato smo se podali še vsi v kavarno Meran, ki je bila na današnji Partizanski cesti v hiši, kjer se

nahaja danes veliko mizarско podjetje. Tu smo ostali do ene ure. Ko je ura odbila polnoč, smo vsi vstali in zapeli »Hej Slovani«. Zahtevali smo, da morajo vstati tudi drugi gostje. Bilo nam je v nekako zadoščenje, kako so nekateri Nemci s strahom stoječ poslušali našo narodno himno. Drugi dan, t. j. 1. novembra, smo bili že vsi zbrani ob tričetrt na šest v meljski kasarni. Tu smo zvedeli, da bo oficirsko zborovanje, ki ga je sklical mestni komandant polkovnik Holik. Major Maister ni bil obveščen o tem, ostali oficirji pa smo čakali na dvorišču. Preden pa je Holik odprl zborovanje, ki je bilo napovedano za 8. uro, je vstal sonik Vavpotič in zahteval, da se pozove na zbor tudi major Maister in se zborovanje za ta čas prekine. Hočeš nočeš je moral polkovnik Holik ustreči stotniku Vavpotiču, ki je bil edini Slovenec na tem zboru. Okoli osme ure je prišel major Maister in zborovanje se je pričelo. Pol-

Podpolkovnik Edo Vavpotič

kovnik Holik je prikazal v svojem govoru, da naj ohranijo vsi v teh časih mirno kri in da naj služijo zvesto še nadalje Avstriji, čeprav jih je razvezal prisega cesar Karl itd. Vse je izzvenelo tako, da bi slovenske dežele ostale še nadalje pod Avstrijo. Po govoru je vstal major Maister in zavrnil vsa izjavljanja polkovnika Holika, rekoč: »Im Namen des slowenischen Volksrates übernehme ich das Kommando der Stadt und von Untersteiermark.« (V imenu slovenskega narodnega sveta prevzemam komando nad mestom in Spodnjo Štajersko, op. I. K.). Nato je še enkrat usekal: »Und wer sich meinen Befehlen nicht beugt, kommt vor mein Kriegsgericht.« (Kdor se mojim ukazom ne bo pokoril, bo prišel pred moje vojaško sodišče, op. I. K.). Zahteval je tudi, da morajo vsi nemški

oficirji in moštvo zapustiti kasarno.

Od prek 10 oficirjev sta bila na sestanku pri polkovniku Holiku prisotna le dva slovenska oficirja, major Maister in stotnik Vavpotič. Iz Malenškovega pripovedovanja izhaja, da je bila Vavpotičeva zasluga, da je Maister zvedel za ta izredno važen sestanek, kjer je imel priložnost, da je glasno in jasno povedal, da je on (major Maister) poveljnik Maribora, vse Spodnje Štajerske in tudi meljske vojašnice.

Malenšek nadalje ugotavlja: »Prvi, ki se je uklonil, je bil komandant kadra polkovnik Kobilansky, nato pa ostali oficirji. Polkovnik Holik pa je izjavil, da je tako penzionist in je vesel, da se je rešil tega bremena. S tem je bilo zborovanje končano. Nato je dal general Maister trobiti alarm. Na dvorišču se je zbralo vse vojaštvo in Maister je oddelil Slovence od Nemcev. Nemcem je sporočil, da je vojne konec in da so razrešeni nadaljnega službovanja in se lahko odpravijo domov. Nato je pognil sabljo in dejal Slovenecem: »Fantje, moja oblast sega od Špilja do Zidanega mosta, vas pa domovina še potrebuje in vas kliče, da še opravljate svojo dolžnost, dokler ne bodo določene meje naše nove domovine, ki bo res vsa naša.«

S tistimi nemškimi oficirji, ki se niso hoteli pokoriti ukazom generala Maistra, je imel opraviti stotnik Vavpotič, kot izhaja iz nadaljnega Malenškovega pripovedovanja:

»Nemška stotnika Kottie in Kremig sta proti vsemu temu protestirala, češ da je vse to veleizdajstvo, a stotnik Vavpotič jih je ostro zavrnil, naj se takoj odstranita iz kasarne in o veleizdaji pripovedujeta komu drugemu. Nato je sklical general Maister še slovenske oficirje, bilo jih je samo sedem, postavil stotnika Vavpotiča za poveljnika kadra in dal navodila glede straž in patrulj v mestu in okolici. Povedal nam je tudi, da bo sedež obmejne poveljstva na krajnem glavarstvu — danes sedež občinske skupščine Maribor v ulici heroja Staneta. General Maister se je nato odpeljal.«

V svojem nadaljnjem pripovedovanju osvetljuje Malenšek prav vlogo stotnika Eda Vavpotiča, in sicer takole:

»Slovenski oficirji smo se podali vsak na svoj posel, Francu Luknarju in meni je ukazal stotnik Vavpotič, da morava izgnati iz polkovne in drugih pisarn vse nemške oficirje in moštvo, ostale pa iz skladišč in drugih objektov. Vsi smo se lotili dela z največjim veseljem. Tudi to delo je bilo kmalu opravljeno, le podpolkovnik Huber — hud nemški šovinist — se je dalj časa upiral, sklicujoč

se na subordinacijo. Šele ko sem mu zagrozil s pištolo, je pobral z vso naglico šila in kopita in zapustil kasarno. Isto se je zgodilo v ostalih kasarnah v Mariboru. V kasarni na Tržaški cesti je ostal od slovenskih oficirjev podporočnik Ciril Skvarča, v artiljerijski sta prevzela oblast podčastnika Zoher in Slobodnik, v kavalerijski pa pl. Vesteneck. V to kasarno je bil dodeljen tudi praporščak Tugomir Koser, ki je potem patroliral z eno patruljo na konjih prve dni po mariborskih ulicah. Približno do 11. ure so bile vse kasarne v slovenskih rokah.«

S tem je bilo izpolnjeno povelje, ki ga je dal stotnik Vavpotič slovenskim oficirjem in podoficirjem 1. novembra 1918. leta v smislu splošnih navodil generala Maistra o zamenjavi nemških oficirjev s slovenskimi.

Konkretno zadolžitve posameznih slovenskih oficirjev pa Malenšek opisuje takole:

»Popoldne po obedu je razdelil stotnik Vavpotič delo posameznim oficirjem. Poveljniki prve nadomestne čete sem postal jaz (Jože Malenšek, op. I. K.), druge stotnik Metod Rakuša, tretje pa stotnik Vencel Dic, poročniki Franjo Luknar, Gustav Silih in Lojze Malenšek pa so morali na glavni kolodvor. Ime-

li so nalogo zaustavljati vse slovenske oficirje in vojake, ki so se vračali z bojišč, ter jih preusmerjati v meljsko vojašnico. V meljski vojašnici je ostalo le malo vojaštva, vsega 87 mož, ki so bili dodeljeni vsi prvi četi...«

Po vsem tem lahko trdimo, da je bil stotnik, pozneje major, Vavpotič Maistrova desna roka, da je bil njegov pomočnik v čisto vojaških zadevah vsaj prve novembrske dni leta 1918, njegov adjutant pa je postal rezervni nadporočnik prof. Ivan Mravljak, ki je v visoki starosti pred kratkim umrl. Glavni Maistrov vojaški sodelavec v poznejših novembrskih dneh pa je bil podpolkovnik Cvirn.

Malenšek pa ne govori pohvalno le o Videmčanu Edu Vavpotiču, temveč o Prlekih nasploh, saj ugotavlja, da je »že 11. novembra pripeljal iz naše slavne Prlekije dolg vlak nekaj sto mobilizirancev. Vriskajoč in prepevaje naše narodne pesmi so se podali v četverstopih s tremi velikimi trobojnicami na čelu v meljsko vojašnico. Vsa Meljska cesta jih je bila polna...«

Lahko bi rekli: Maribor je bil tega dne v znamenju odločne volje Prlekov, da zagotovijo Sloveniji in Jugoslaviji pravično severno mejo.

Ivan Kreft

MEDSEBOJNO SODELOVANJE — ZAGOTOVLJENI USPEHI

V našem kraju že več let gojimo tradicijo medsebojnega tovariškega sodelovanja in nudenja pomoči v raznih akcijah za dobro in razvoj kraja, med upravnimi odbori društev in organizacij ter svetom krajevne skupnosti.

V takem sodelovanju in medsebojni pomoči smo uspeli med krajanje že z marsikaterim samopriskom v letih od 1965, ko so bile ustanovljene krajevne skupnosti, pa do danes.

Seveda ne bi navajal posameznih uspehov, ker se je o njih v preteklih letih sprati pisalo. Med uspehi tega leta je omeniti, da sta svet krajevne skupnosti in upravni odbor KO ZDL v Šmartnem uspela dne 11. aprila 1970 realizirati večletno željo krajanov volivcev dela naselja Zg. Prebukovje in Zg. Nove vasi ter izvesti zbor volivcev, na katerem so krajanje izglasovali sklep, da pristanejo na samopriskpek 5000,00 ND v gotovini, kakor je predlagal DES Slov. Bistrica kot pogoj za uredničenje želje krajanov Zg. Prebukovja (dela) in Zg. Nove vasi, po gradnji dodatne transformatorske postaje, in tako izboljšati električni tok za potrošnike nekaj naselij. Samopriskpek smo do sledj uspeli izvesti nad 90 odstotno in če bodo dogovori z DES Slov. Bistrica uspeli, bo jeseni tega leta dodatna transformatorska postaja zgrajena in potrošniki bodo

imeli tako izboljšavo na električnem toku. Transformatorska postaja bo stala po predračunu DES nad 36.000 ND, zato so krajanje, prizadevali potrošniki električne energije in obvezniki minimalnega samopriskpeka za gradnjo dodatne postaje DES-u res hvaležni, da je ugodil njihovim željam.

Druga taka vidna akcija in rezultat skupnega sodelovanja KO SZDL in sveta KS v Šmartnem je uspelo izglasovanje sklepa o uvedbi samopriskpeka v lesu naselja Smrečnega, dela Ošlja, Planine pod Šumikom in Bojtične, za zgraditev provizorične in zasilne avtobusne postaje v Smrečnem pri Ramškovem križu in Šmartnem na »Laznikovem pesku«. Pri spevek krajanov za obe prepotrebni predvideni gradnji zasilnih avtobusnih postaj bi bil nad 7000 ND, za preostala potrebna sredstva za uredničenje te dolgoletne želje krajanov, ki so od leta 1964, ko je kraj za praznovanje 1. maja dobil redno avtobusno progo, čakali na avtobus na nezavarovanem prostoru ob cesti v dežju, burji in snegu, bodo pa prosili komunalni sklad občine za sopri spevek. Z gradnjo avtobusne postaje v Smrečnem so že pričeli po zaslugi aktivnega predsednika sveta KS Jožeta STREHARJA in sodelavcev upravnega odbora SZDL.

F. P.

Varstvo ostarelih ljudi, problem, ki zahteva kompleksno rešitev

Staranje je zakonitost narave, ni pa zakona, biti zapuščen na stara leta

Dosedanja praksa kaže, da je v ptujski občini iz leta v leto vse večja zainteresiranost ostarelih občanov za domsko varstvo. Pred vojno so bili pri nas v vsakem večjem kraju manjši domovi ali skupna stanovanja za starejše ljudi, prav tako pa so bile tudi občinske, banovinske in zasebne hiralnice z večjimi kapacitetami. Žal pa je po vojni kapaciteta domov za varstvo ostarelih ljudi močno padla. Zmanjšale pa so se tudi kapacitete drugih tovrstnih domov v Sloveniji.

Potrebe po domskem varstvu iz dneva v dan naraščajo. Domovi so prenatrpani, kar je v škodo sanitarnohigijskim razmeram v domovih. Spremenila se je tudi struktura oskrbovancev, vedno več je takih, ki so priklenjeni na posteljo. Temu je predvsem vzrok starostna struktura oskrbovancev, saj je 54 odst. oskrbovancev v Sloveniji starih nad 70 let.

Oskrbovanci so do sprejema v zavod živeli v različnem okolju in različnih življenjskih razmerah. Zaradi tega se bistveno razlikujejo njihova nagnjenja in navede, ki jih je treba v domu nekoliko vskladiti.

Pretežna večina oskrbovancev se le v izjemnih primerih odloča samovoljno za življenje v domu in so v domovih pač pod silo razmer, zaradi nesoglasij s svojci ali zaradi stanovanjskega problema.

V ptujski občini imamo dom v Muretcinjah, ki je v vaškem okolju in vsekakor ustreza kategoriji oskrbovancev, ki prihajajo predvsem iz podeželja, iz skromnih razmer in življenjskih pogojev. Zasedba v domu je precej večja, kot so njegove kapacitete. Utesnjevanje je izhod v sili, ki gre na škodo domačnosti in higijskih razmer v domu, ki je v stari graščini iz 11. stoletja.

Glede na naraščajoče število starega prebivalstva v mestu in okolici, ki ima višji standard in tudi večje kulturne potrebe, bo zgrajen v Ptuj, vsaj tako je sklenjeno, dom za upokojence s kapaciteto 100 postelji.

Staranje ljudi je zakonitost narave in življenja, nikakor pa ni zakona, da bi moral biti star človek prepuščen na milost in nemilost usode, otrok, ki so pozabili na svoje starše ter končno družbe, ki je dajmo roko na srce, storila do sedaj zanje

mnogo premalo. Najbrž preveč dolgo ugotavljamo, da problem ostarelih ljudi je in to celo vedno bolj izstopajoč, nismo pa se lotili problema kompleksno in dovolj učinkovito. Nekoliko nas je zdrnil primer s Kozjanskega, ki smo mu dali v slovenskem pa tudi jugoslovanskem tisku precej prostora, kaj več pa do sedaj še nismo storili. Problema ne bomo rešili v

enem ali dveh letih, to bi bilo iluzorno misliti, treba pa je začeti zdraviti pri koreninah. Drevo, ki mu vsako leto porežeš samo nekaj vej, raste dalje in rodi piškave sadove. In tu je tudi naše socialistično načelo, ki postavlja skrb za človeka v ospredje vseh družbenih dogajanj. Prav iz tega vodila naj izhajajo vse naše akcije.

J. S.

BELA BISTRICA

Potoček, ki priteče v Slovensko Bistrico neke izpod Pohorja, nosi ime Bistrice. Nekdaj je morda zares bil bister, toda tega je že tako dolgo, da spomin komaj sega do tja. Ves problem pa je v tem, da teče mimo tovarne Impol in je zanj življenjskega pomena, kot je čista voda življenjskega pomena ribam,

potok življenjsko potreben, morda bi dodali le to, da bi lahko v tem kolektivu kdaj pozneje pričeli razmišljati o čistilnih napravah.

Huje je, da mnogi Bistričani menijo, da je potok najbolj primerno mesto za odlaganje najrazličnejše nesnage. Tudi za takšne kršitelje so v občini poskrbeli z od-

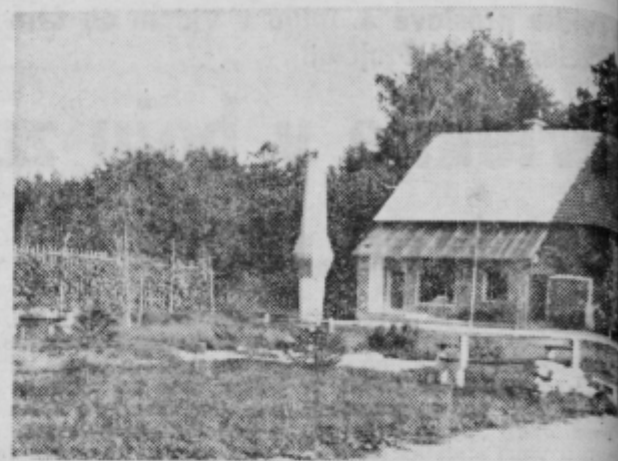

Od časa do časa priteče Bistrica pobeljena kot pohorski starček, toda huje je, da njeno strugo utesnjuje grmičevje in preplavlja nesnaga.

za katere pot je končana nekaj desetnih metrov izza tovarne, iz katere potok ne malokrat priteče ves pobeljen, kot sivolas pohorski starček. Nekdaj so obstojali zakoni o varstvu voda, prav gotovo se tudi do danes niso veliko spremenili, saj so kazni za kršitelje zgolj simbolične in na čistilne naprave le redko kje pomislijo. To pa še ni najbolj hudo. Sprijazniti se je pač treba, da je Impolu

lokom o javnem redu in miru, toda kdo ve kolikokrat bomo morali še ugotavljati, da je ta odlok Bistričanom malo mar. Potem bi lahko spregovorili besedo tudi tistim, ki bi morali skrbeti za čiščenje struge, ki jo prerasča grmičevje in plevel, pa kaj, ko ni povsem jasno, kdo je tisti, ki bi to moral storiti.

Navadili smo se živeti v mestu, kjer je čistoča in urejenost deveta briga. -d

Spomenik padlim in kulturni dom sta delo pridnih skovških rok

Z referendumom do boljših cest

V nedeljo se bodo volilci Leskovca in Starega loga, obe vasi sta v okviru krajevnih skupnosti Pragersko, na referendumu odločili, ali bodo z lastnimi sredstvi obnovili nekaj kilometrov vaških cest, ki so nujno potrebne popravil. Pred tednom dni so se občani zbrali na zboru volilcev in se odločili za to akcijo. Obiskal sem predsednika krajevnih skupnosti Pragersko Alojza Lorberja, ki mi je povedal kaj več o delovnih občanah te skupnosti. V pičlih nekaj letih so namreč z najrazličnejšimi samoprispevki in prostovoljnimi delom zbrali okoli dvajset milijonov starih dinarjev, to pa je jasen dokaz, da so vsi zelo zainteresirani za urejeno življenjsko okolje.

Ze leta 1962 so se vaščani Leskovca odločili, da bodo zgradili kulturni dom, kmalu po domenu pa so z delom tudi pričeli.

Iz barake za poljedelske stroje je prišel rasti nov dom in kdo bi preštel vse tiste ure prostovoljnega dela, ki so jih žrtvovali Leskovčani. Za dokončno ureditev doma bi potrebovali še nekaj sredstev, upajo pa, da jih bo podprla skupščina občine Slovenska Bistrica. Doslej so v gradnjo vložili okoli sedem milijonov starih dinarjev. Lansko leto so odprli v prizidku tudi trgovino, za katero je del sredstev prispevalo tudi bistriško stanovanjsko podjetje.

Najbolj značilno pa je, da Leskovčani nikoli ne mirujejo. Pred dvema leti so sredi vasi odkrili lep spomenik, na katerem so vklesana imena petnajstih padlih partizanov. Leto dni prej pa so dobili tudi telefonsko zvezo. Letos pa so se odločili še za en pomemben korak. Radi bi imeli dobro urejene ceste. misel o asfaltiranju odseka od Velenika prek Leskovca

na Črešnjevce pa je postala spet vabljiva. Zaenkrat pa še ni uresničljivo. Po letu 1975 pa pride na vrsto ta cesta, tako vsaj pove občinski plan.

Na nedeljski referendum so se dobro pripravili. Tudi ki so imeli največ dela, v tistem že snujejo, kako bi najbolj koristno porabili zbrana sredstva. Vsak zaposlen naj bi enkratno prispeval deset starih tisočakov nezaposleni volilec pa po Če imajo v družini šolovec, vezne otroke, le-tim ni potrebno prispevati ničesar, to pa bo prišlo za več hektar zemlje nadaljnjih tisočakov starih dinarjev. Kmetje bodo prispevali deset tisoč dinarjev. Na Leskovcu bi tako zbrali okoli milijon sedem sto tisoč dinarjev, v Starem logu pa milijon in sto.

Občani obeh vasi se bodo na referendumu odločili ločeno. Če v eni vasi ne bo uspeha, v drugi pa, bodo obnovljali ceste le tam, kjer je bil referendum uspešen.

Alojz Lorber pa mi je slovesu zaupal: »22. julija radi razvili prapor kulturno-umetniškega društva. Vsem gotovo tega še ne morem reči, kajti veliko je odvisno od sredstev, ki jih bodo ustvarjamo, pa jih kljub temu vedno primanjkuje. Razvitje prapora bi zdržalo s petnajsto obletnico KUD in proslavo ob dnevu vstaje slovenskega ljudstva.«

Poslovil sem se z željo, da bi nedeljski referendum obogatil občane Leskovca in Starega loga, da bi še enkrat dokazali, kako zavzeto so tečajajo krajevnih problemov. Želel sem, da bi uspeli in pokazali tudi drugim, ki čakajo, da bo njihove težave reševal kdo drug.

D. Utenkar

Prvi rezultati samoprispevka - nova šola v Makolah

Več kot štiristo učencev z makolskega področja je v soto šole uradno dobilo svojo novo šolo. Pravim uradno, kajti šolarji so presedeli ob prvih klopih že lepo število let. Tako je uresničena dolga želja in potreba Makol, zasluge za to pa imajo prav vsi občani bistrške občine, ki so se na referendumu odločili za samoprispevek, s katerim bodo v občini rešili še marsikateri šolski problem.

Na slovesnosti ob otvoritvi so bili mnogi predstavniki družbenega življenja, med njimi tudi člana izvršnega sveta Zora Tomič, dr. Vladimir Bračič, predsednik občinske skupščine Slovenske Bistrice Miro Kolenko, predsednik temeljne izobraževalne skupnosti Franc Bera in podpredsednik bistrške skupščine Branko Vasa, ki je tudi prerezal vrvico in začel, da bi imeli mladi Makolani in okoličani ter učiteljski zbor še veliko uspehov. Stara makolska šola ni mogla več zadostiti vsem potrebam, tudi tistim najbolj osnovnim ne. Zato so bili tudi na listi izgradnje in obnove zapisani na prvem mestu. Del starega šolskega objekta so obnovili, dogradili pa so tudi novega, ki ga vidimo na naši sliki.

Ta dan je bil za Makole prav zares velik dogodek. Naokrog so doneli zvoni godbe na pihala iz Poljan, pridružili pa so se jim tudi mladi tamburaši iz Makol in orkester glasbene šole iz Slovenske Bistrice. S slavnostnega odra so donele slavnostne besede, obrazi domačinov pa so kazali razigrano voljo.

Ob tej priložnosti so učitelji in učenci osnovne šole Anice Cernejeve pripravili v prostorih šole prikaz njihovega celoletnega dela. S pomočjo bistrške matične knjižnice pa so priredili tudi razstavo likovnikov-amaterjev iz vse občine, ki nas je prepričala, da bi za vse te mlade umetnike v občini potrebovali stalno galerijo ali pa pripravili vsaj občasna srečanja.

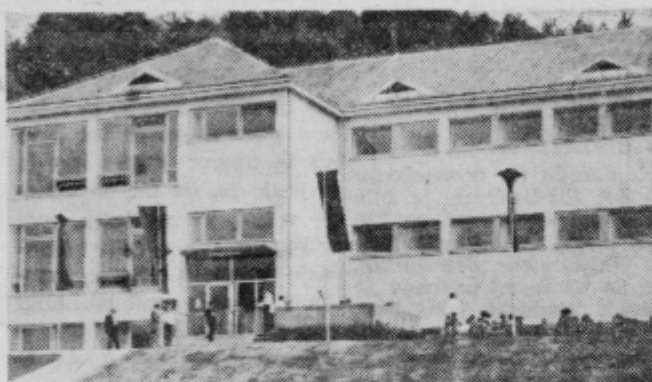
S svojimi izdelki pa niso nastajali tudi učenci. Pokazali so veliko smisla pri umetniškem upodabljanju, med razstavljenimi šolskimi delci pa smo lahko našli njihove kvalitetne prispevke. Seveda pa ne smemo pozabiti tudi na razstavljenega glasila, nek osnovnih šol iz občine, ki so pisano zbirko vsega še bolj popestrila.

Ob pogledu obnovljene šole smo se lahko prepričali, kako bodo odslej učenci delež kvalitetnega pouka. Mnogo nova učila so nam to še bolj potrdila. Učenci bodo prihajali na najrazličnejše

strani, odhajali bodo z zavestjo, da so pripravljeni spoprijeti se z nadaljnjim učenjem in študijem. Radi se bodo vračali v sredino, ki jim je omogočila širše obzorje.

Gotovo pa bodo na svojo

šolo gledali s ponosom, radi se bodo spominjali vzgojiteljev in ne nazadnje tudi vseh nekaj tisoč občanov, ki so s svojimi glasovi na referendumu odločili, da bodo učenci bistrške občine od-

Prvi rezultat samoprispevka

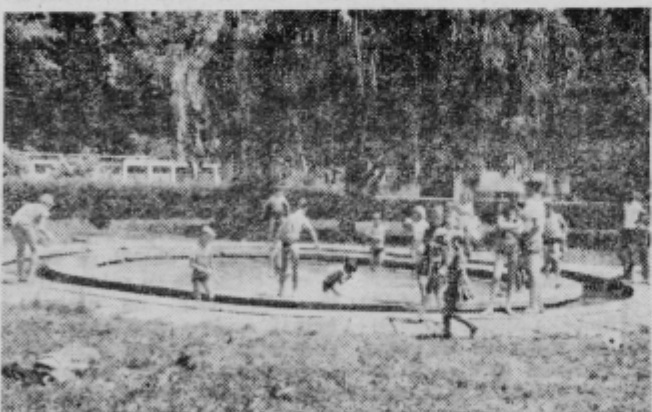
Pričela se je bistrška kopalna sezona

Po vseh pripetljajih in uganjnih kopanja željnih Bistričanov, ali bo mestno kopalnišče odprto ali ne, si lahko naposled le oddahnemo. Krajevna skupnost je vsaj za silo uredila bazen, kar je bilo podjetje pa je našlo rešitev za napajanje bazena s pitno vodo.

V nedeljo so se lahko najbolj vročerni celo lahko okopali, seveda, če so imeli

podali tudi tisti, ki danes še z glavo zmajejo.

Tak je bil uraden pričetek bistrške kopalne sezone. Za neuradnega pa so spet poskrbeli otroci, ki so prvi po hitili na »čofotanje« v bazenček v novem naselju. Res, da ni velik, je pa zato toliko bolj prijetno. Poln je skorajda od jutra do večera,

Ko so starejši razmišljali, kako bo s kopanjem, so otroci že veselo »čofotali« v vodi...

korajžo, kajti voda je še zelo hladna in najbrž bo potrebno počakati še nekaj dni. To pa ni motilo najmlajših, ki so dan za dnem čakali na ta trenutek. Prvi »kopalniški« dan v sezoni je bil torej sprejet malce bolj hladno, kot smo pričakovali. Pasjih dni pa bo verjetno še na pretek in na »kaluženje« se bodo

prenekateri mamici pa bo zraslo nekaj sivih las, saj je otroke zares težko odtrgati od njihovega veselja.

Nazadnje pa bi še celo kdo rekel, da v Slovenski Bistrici kopanje sploh ni mogoče. Kot nasproten dokaz je tudi naša tretja slika, na kateri je kopalni bazen ob otroškem vrtcu. Tudi ta nima olimpij-

slej delovali v primernih okoliših.

Komaj se bo slavje dobro poleglo, bo treba ponovno na delo. Še v letošnjem letu bi morali pričeti z gradnjo nove šole v Poljčanah, prav tako s sredstvi, zbranimi s samoprispevkom. In tako bomo

vsako leto z upravičenim zadovoljstvom zrlji na nove ali pa obnovljene šolske zgradbe. Vseh tistih nekaj tisoč občanov, ki so odločili, da bodo njihovi otroci doživljali lepši jutrišnji dan.

D. Utenkar

USTANAVLJANJE ENOT CIVILNE ZAŠČITE V ORMOŠKI OBČINI

V ormoški občini so sveti krajevnih skupnosti že pred nedavnim sprejeli sklepe o organizaciji in postavitvi enot civilne zaščite na njihovem območju, imenovali pa so tudi štabe civilne zaščite krajevnih skupnosti. Krajevne skupnosti ustanavljajo tudi enote za nudenje prve pomoči, gasilsko tehnične enote, ekipe za socialno delo ter enote kurirjev. Te enote civilne zaščite imajo značaj tako imenovane samozaščite, kar pomeni, da so namenjene v prvi vrsti za lastno zaščito in reševanje, t. j. za zaščito naselij, stanovanjskih blokov in skupine stavb, za katere so ustanovljene.

V sodelovanju z oddelkom za narodno obrambo je iz-

brano ljudstvo, ki bo razporejeno v te enote.

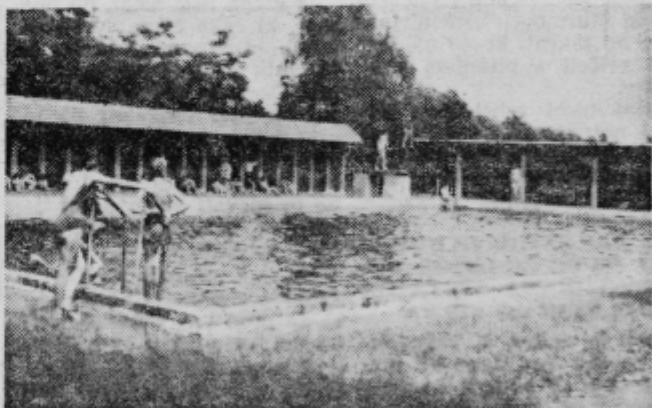
K formiranju enot civilne zaščite so pristopile tudi delovne organizacije. V svoje statute so vnesle določila o obrambi in zaščiti.

Za obveznike civilne zaščite bo uvedeno strokovno izpopolnjevanje in zadolžitev s konkretnimi akcijami ter nalogami. Izvedene bodo tudi praktične vaje. Enote civilne zaščite bodo opremljene s potrebnimi sredstvi tako, da bodo lahko posredovale tudi v najtežjih primerih. Ker je ta oprema zelo draga, je s perspektivnim načrtom, ki je sestavljen za pet let, predvidena predvsem nabava sanitetne opreme.

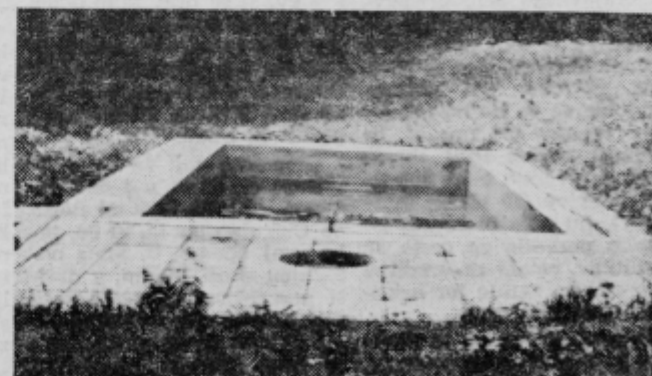
J. S.

dali še nekaj tistih bazenčkov, ki so si jih občani zgradili ob svojih domovih, potem bi skorajda lahko pričeli govoriti, da so kopalniške zmogljivosti v Slovenski Bistrici izredne. Ob koncu pa še zahvala ljubemu vremenu, ki je blagohotno postreglo z dežno prho, saj smo tako lahko brez skrbi, da bo vode dovolj, s tem pa tudi enega problema manj.

Tekst in slike:
D. Utenkar

Naposled so Bistričani dočakali vodo v bazenu

Tudi najmlajši iz otroškega vrtca bodo imeli priložnost

Zapisek z razširjene seje sveta KS Videm pri Ptuj

Razprava o asfaltu in smradu

Od občanov je odvisno, če bo še letos rekonstruirana cesta od Suhe veje do Vidma. Po krivem obsojamo vodstvo kmeljskega kombinata, da je kot soinvestitor kriv za smrad in nečistočo Studenčnice

Predsednik sveta krajevnih skupnosti v Vidmu Maks VAVPOTIC je za nedeljo sklical drugo, tokrat razširjeno sejo sveta krajevnih skupnosti, na kateri so odborniki obravnavali v glavnem samo dve točki dnevnega reda in sicer modernizacijo ceste tretjega reda od Suhe veje do Vidma, po možnosti pa celo do Varskega brega, v dolžini kakih 4000 metrov in dokončno ureditev kanalizacije s farme bekonov v Turnišču.

Na sejo sta bila povabljeni Tone ŽAGAR, podpredsednik skupščine občine Ptuj, in Cvetko DOPLIHAR, generalni direktor kmeljskega kombinata v Ptuj, ki sta se vabilu kljub lepi in sončni nedelji, ko bi resnici na ljubo, lahko odšla na nedeljski oddih, ljubeznivo odzvala ter članom sveta, med njimi tudi občinskemu odborniku Bošku VARNICI odgovarjala na številna vprašanja ter jih hkrati seznanila tudi z vsemi ukrepi, ki so že bili storjeni v zvezi z modernizacijo ceste kot tudi glede dokončne ureditve kanalizacije s farme bekonov v Turnišču, ki posebno vaščane v Pobrežju in Šturmovcu vznemirjajo vse od takrat, ko so na farmi pričeli s pitanjem prašičev.

Naj torej zabeležimo nekaj najvažnejših ugotovitev, ki bodo prav gotovo zanimale številne volivce, ki so bile izrečene na seji.

OD NAS SAMIH JE ODVISNO, ČE BO ZE LETOS MODERNIZIRANA CESTA OD SUHE VEJE DO VIDMA

Kot je znano, si Videmčani že več kot deset let prizadevajo, da bi dobili v kraj modernejšo cesto. V ta namen je bil že v lanskem letu izveden referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka, ki ga bodo plačevali pet let. To pa je tudi prvi korak k uresničitvi te res upravičene potrebe po asfaltu. Predvidoma se bo na posebnem računu pri upravi za dohodke občine Ptuj zbralo v teh petih letih blizu 300 tisoč dinarjev (30 starih milijonov). Od tega bi se naj po odloku porabilo za cesto 50 odstotkov, ostalo za ureditev pokopališke ograje ter nekaterih lokalnih cest.

Razumljivo je, da ta sredstva še zdaleč ne zadostujejo, ker bo rekonstrukcija veljala krepko nad 100 milijonov starih dinarjev. Zato so že

številni volivci predlagali, da bi še dodatno zbirali denar za asfaltiranje ceste, kar prakticirajo tudi v drugih krajevnih skupnostih, posebno še v mestu Ptuj. Na seji je bil sprejet sklep, da bi naj prebivalci še dodatno prispevali oziroma zbrali blizu 20 milijonov starih dinarjev, kar je vsekakor mogoče glede na število zaposlenih občanov kot tudi tistih, ki se jim sedaj iz dneva v dan vali prah v stanovanja, ob deževnem vremenu pa cestna brozga zopet opravi svoje nehvaležno »poslanstvo«, ko škropi kolesarje, pešce, ne prizaneša niti vrtovom kot tudi ne nekaterim fasadom bližnjih hiš, ko brizga izpod koles vse številnejših osebnih in drugih avtomobilov.

Pri tem še naj povemo, da bodo nekaj prispevala tudi nekatera ptujska podjetja, verjetno tudi Avtobusno podjetje v Mariboru, ki vozijo na relaciji Ptuj—Trakošan. Za preostali znesek, ki ne bo majhen, pa bo treba najeti premostitveni kredit, ker trenutno nima sredstev niti občina niti republiški cestni sklad.

Iz vsega tega sledi, da naloga, ki čaka člane sveta, ni lahka, ni pa nemogoča, da ne bi ceste že to jesen asfaltirali. Cesta bi naj bila široka pet metrov. Vsekakor pa je uresničitev te že nekajletne želje odvisna od nas vseh, če smo pripravljeni še dodatno prispevati nekaj deset tisočakov, seveda v dveh ali treh obrokih.

Pri tem naj nam služijo za zgled prebivalci Cirkove, ki so že pred leti z združenimi močmi, ne samo z denarjem, tudi s prostovoljnim delom dobili v kraj in skozi vas asfalt. Za zgled nam lahko služijo meščani Ptuja, Hajdine, Vičave in še nekaterih krajev, ki so prav tako poleg krajevnega samoprispevka še dodatno prispevali, nekateri celo po 100 starih tisočakov. Ni jim danes žal denarja, ker so se s tem za vedno rešili prahu in blata.

Omenimo naj, da je predvideno, da bi se naj oba asfaltna trakova, tisti od Borla do Cirkulan ter ta, ki bo, tako vsaj upamo, še letos potegnjen skozi Videm, v daljši perspektivi povezala med seboj Haloze ter na stečaj odprla vrata turizmu, katerega si brez dobrih prometnih zvez (cest) ne moremo niti zamisliti. S tem pa se bodo tudi Haloze, čeprav počasi,

le iztrgale iz svoje zaostalosti, kar je še, toliko bolj pomembno.

TUDI DRUGO ČUTILJO NEVŠEČNOSTI INDUSTRIJE...

O smradu ter onesnaženju potoka Studenčnice je bilo že precej vroče krvi, prelito tudi nekaj tiskarskega črnila. Uspehi sicer niso izostali, ker so na farmi bekonov že izvršili nekatere izboljšave. Napaka pa še ni v celoti odpravljena, k so jo sicer zakrivil projektanti (načrtovalci), delno pa tudi tisti, ki so tehnično dokumentacijo potrdili, seveda tedaj v pričanju, da bodo vse naprave delovale brezhibno. Krivca sedaj zato nima pomena skati, ker bi ga ne našli.

Zapišimo raje to, da smo vsi vprek po krivem obsojali vodstvo farme oziroma kmeljskega kombinata, čeprav ti sploh niso krivi, ker so bili samo naročniki (investitorji) del. Kombinatanima vso potrebno dokumentacijo, ki je bila potrebna za pričetek obratovanja. To pa pomeni, da smo vodstvu kombinata lahko celo hvaležni, ker je kljub pomanjkanju denarja pripravljeno, da to napako, ki prav gotovo ne bo poceni, odpravi v splošno zadovoljstvo vseh, ki živijo v neposredni bližini farme in potoka Studenčnice.

Omenimo naj, da obstoja-

jo kar tri variante, kako res najučinkoviteje odpraviti smrad ter očistiti Studenčnico. Zadnje res ni problem. To prepuštimo strokovnjakom. Vodstvu kombinata pa lahko zaupamo, da bo držalo dano obljubo, da bo takoj, ko bo mogoče, napako odpravilo na svoje stroške. Vsekakor je pričakovati, da bo to urejeno najpozneje prihodnje leto.

Ker se nekateri Pobrežani bojijo, da bi lahko celo zboleli, češ, da se s farme zlivajo v Studenčnico zdravju škodljive snovi, naj povemo, da je bila voda bakteriološko raziskana. V njej pa niso našli zdravju škodljivih bakterij ali slično, zato je ta bojazen povsem odveč ter brez vsake osnove. Edino, kar je najhuje je, da močno udarja v nos. To pa čutiljo tudi v samem Ptuj, kadar zapihajo neugodni vetrovi, seveda v nekoliko milejši obliki kot pa tisti, ki stanujejo v neposredni bližini farme in Studenčnice.

V ilustracijo naj morda navedemo (ne v kakšno opravičilo!), da čutiljo te »industrijske nadloge« tudi drugod, posebno tam, kjer je močnejša industrija, kot je Celje (cinkarna), Mežica (svinec), Store, Jesenice in Ravne (železarne), Trbovlje, Anhovo (cementarne) in še marsikje. Tudi tod povzročajo industrijski procesi škodo, da o neprijetnih vonjih niti ne govorimo, posebno pa še o zadimljenosti teh krajev, kadar se zračni tokovi med seboj skregajo ter ne sprejmejo vsega med svoje zračne tokove, kar je sicer njim namenjeno. Zato tudi Ptujčani in okolčani ne moremo biti vedno izjema, še posebno, ker nam tudi farma daje kruh, konkretnije meso, mnogim pa tudi sredstva za preživljanje sebe in njihovih družin.

Franjo Hovnik

PRIREĐITVE OB DNEVU BORCA

Občinska konferenca ZMS Ptuj obvešča mladinske aktivne, telovadna društva Partizan, gasilska društva in druge občane, da bodo v soboto, 4. julija, ob dnevu borca naslednje prireditve:

ob 9. uri pohod po poteh slovenskogoriške čete (start pri ESS),

ob 14. uri risanje na asfaltu v Bezjakovi ulici,

ob 19.30 kolesarske dirke po ulicah Ptuja — start na Trgu MDB,

ob 20. uri nočni tek po ptujskih ulicah — start na Trgu MDB,

ob 20.30 svečana proslava ob dnevu borca s kulturnim programom ter plesom. Igrali bodo »Orfeja«. Proslava bo na stadionu NK Drava.

Skupine in posamezniki se lahko prijavijo za posamezne discipline na občinski konferenci ZMS Ptuj ter tik pred startom.

Viljudno vabljeni!

SIGMA DOBILA DIREKTORJA

V petek je zasedal v »Sigm« v Ptuj delavski svet podjetja. Za direktorja podjetja so izvolili dosedanjega vršilca te dolžnosti Milana Krajnika, dipl. oec.

Spregovorili so tudi o srednjeročnem razvoju podjetja za obdobje 1970—75. V ta namen so že pripravili osnutek programa razvoja, ki ga bodo v začetku tega meseca obravnavali tudi na zborih delovne skupnosti.

J. S.

Tednik, vaš list

Kmečki otroci na počitnicah

Spet je šolsko leto naokrog. Zamrl je vsakodnevni šolski živ-zav, ki se je iz učilnic preselil na najrazličnejša počitniška potovanja na morje, v planine, na kopališča — za kmečke otroke pa predvsem na polja in travnike, kjer je treba pomagati pri vsakdanjih kmečkih opravilih. Najbolj veselo je seveda na paši. Igranja s sosedovimi otroci ni konca in kraja, igra je za trenutek prekinjena še le takrat, ko je Liska že dodobra oklestila koruzo, ki raste na bližnji njivi. Ob potokih rastejo »hidroelektrarne«, mlinci na vodo »meljejo žito«, žoga veselo poskakuje po livadi — goool, zavpijejo otroci v en glas.

Nekdo je izsilil grobo igro in sledi kazenski strel — enajstmetrovka.

Iz dvorišča se zasliši očetov glas: »Otroci, dovolj je igranja, gremo po seno, pa brž, pogledjte, oblači se že!« Očetove besede so zakon, trd in neizprosno, ne njegov, ampak zakon življenja na podeželju. Otroška igra je prekinjena. Le še kazenski strel je treba izvesti. Goool! Zogo so zamenjale grablje, ki jih je bilo treba vleči tja do poznega večera. Janezek, ki je nekoliko starejši in bo prihodnje leto končal osemletno šolanje, mora celo seno nakladati na voz. Kdo pa bo drugi, on je najstarejši! Prihodnje leto bi rad šel v šolo. Mehanik bi rad postal, toda oče pravi: »Ostani doma, kdo pa bo delal na zemlji, pa tudi šolanja ti ne morem plačati.«

Delovni dan je pri kraju. Ura je ob pol desetih zvečer.

Janezek je z vilami potisnil zadnji kup sena na senik in si obrisal znojno čelo z zamazanim predpasnikom. Tudi ostareli oče si je oddahnil. »No, za danes smo končali, jutri pa spet...«

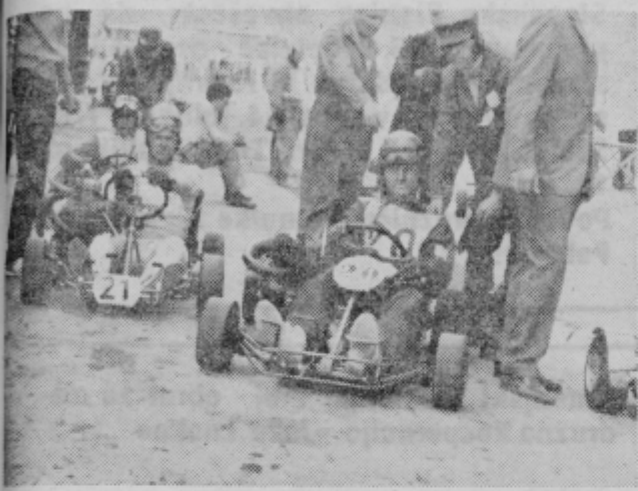
Mati je pristavila na mizo na verandi večerjo. Molče so pospravili kruh, narezan v sirotko, kaj drugega ni bilo časa pripraviti, in legli k počitku. Janezek je šel spat na senik. Prijela ga je dremavica. Le še pasji lajež je slišal v polsnu. Ni bilo časa razmišljati o »veselih« počitnicah, o katerih jim je pripovedovala učiteljica v šoli...

Ob petih jutraj ga je zbudil očetov glas: »Janez, vstani, greva po deteljo...!«

I. S.

9. AVGUSTA BO V PTUJU 4. DIRKA ZA DRŽ. PRVENSTVO V CARTINGU

V petek zvečer se je sestal v prostorih AMD Ptuj iniciativni odbor za pripravo četrtega državnega prvenstva v kartingu.

Desno proti levi: Slavko Pislak, Franc Kranjc in Rene Glavnik. — Foto: U. Langerhole.

Dirke za državno prvenstvo v kartingu, ki bo letos 9. avgusta v Ptuj. Prireditelj bo združen s praznikom občine Ptuj. Dirka bo po vsej verjetnosti potekala na stezi ob novi avtobusni postaji v

Ptaju. V kolikor pa na tem prostoru ne bodo dobili dovoljenja, bo dirka na stari

progi, kjer je bilo že lani tekmovanje.

Pokroviteljica dirke bo Tovarna avtoopreme Ptuj, direktor dirke pa direktor te tovarne Stefan Požlep, inž. Ljubitelje dirk z malimi avtomobili čaka torej 9. avgusta mnogo zanimive paše za oči.

NAŠA POMOČ

Ivan Sestan, Cankarjeva 16, Ptuj — začasno v Stuttgartu: Vpisal sem se v šofersko šolo pa me zanima, če v Jugoslaviji res več ne noštrificirajo nemških voznških dovoljenj. V tem primeru bi opustil šolanje tukaj, ki je precej drago. Prosim za čimprejšnjo odgovor.

Pri referentu za promet v oddelku za državljanske zadeve skupščine občine Ptuj smo izvedeli, da noštrificirajo tuja voznška dovoljenja kot vedno in da mora prosilec oskrbeti uraden prevod njegove dovoljenja in priložiti zdravniško spričevalo, kakor mu izdajo jugoslovanske voznške dovoljenje ustreznih kategorij.

SREČANJE KRVODAJALCEV V JURŠINCIH

Odbor RK Juršinci je priredil pred nedavnim prisrčno srečanje krvodajalcev. Na proslavi, ki je bila v prosvetni dvorani v Juršincih, je Hilda SRSENOVA, predstavnica občinske organizacije RK Ptuj podelila najzaslužnejšim krvodajalcem zlate in srebrne značke ter pohvalila delo organizacije, med njimi posebej aktiviste RK — Vinka Slodnjaka, predsednika organizacije; Janeza Pigarja, ki je letos praznoval 20-letnico dela v organizaciji RK, ter prizadevnega Marijo Fekonja iz Sakušaka.

Podmladkarji RK in učenci osnovne šole Juršinci so prevzeli krvodajalcem krajši kulturni program, za tem pa je bila v osnovni šoli Juršinci zakuska za udeležence srečanja.

J. S.

Ob tem ne bo napak, če se malo površno nazaj zgledovino tega športa v Ptuj. Pred leti so se pojavili prvi ljubitelji malih avtomobilčkov, ki so začeli neorganizirano tekmovati. Dobivali so vse več pristašev, tako da se je naenkrat znašlo v Ptuj sedem aktivnih vozačev, ki so seveda želeli dobiti »streh« nad svojimi glavami in avtomobilčki. Pod svoje okrilje jih je vzelo avto-moto društvo Ptuj in fantje so začeli organizirano nastopati na tekmovanjih. V razmeroma kratkem času so dosegli nekaj zelo lepih uspehov, kar jih je še bolj spodbujalo, da so se začeli pojavljati na mnogih tekmovanjih. Po dveh dirkah za državno prvenstvo imajo Ptujčani solidno uvrstitev na tekmovalni lestvici: Rene Glavnik je tretji, Franc Kranjc peti in Slavko Pislak sedmi. 12. julija bodo tekmovali na tretji dirki na Vrhniki, četrta bo — kot smo že omenili — 9. avgusta v Ptaju, peta v Kopru in šesta v Novi Gorici.

Fantje, stiskali bomo pesti, vi pa pritiskajte na plin in dobro vozite, tako da bo zadnji »cilj« na tekmovalni lestvici kar najbolj visoko.

J. S.

PODELITEV POKALOV IN PRIZNANJ SIDIKALNIH ŠPORTNIH IGER

Letošnje občinske sindikalne športne igre v Slov. Bistrici so po udeležbi kakor tudi po kvaliteti presegle vse dosedanje. Komisija za šport in rekreacijo pri občinskem sindikalnem svetu Slov. Bistrica je v tem letu uvedla nekatere novosti, ki so se ob koncu tekmovanj pokazale kot zelo uspešne. Osnovna naloga te komisije je bila in še nadalje ostaja v doseganju množičnosti ter kvalitete tekmovanj. V ta namen so razširili čas tekmovanj, ki je v preteklih letih trajal komaj 2—3 mesece, medtem ko sedaj poteka vse od pozne jeseni (1969) do maja, ko so bile končane še medobčinske športne igre ob Tednu bratstva in prijateljstva šestih slovenskih in hrvaških občin. To, kakor tudi razširitev tekmovalnih disciplin od 5 na 9 v zadnji sezoni so bili vzroki, da se je letošnje leto udeležilo teh tekmovanj mnogo večje število članov sindikata s področja celotne občine. Tudi sprememba v organizaciji tekmovanj občinskih sindikalnih športnih iger je pokazala precejšnje kvalitativne premike. Medtem ko je bil v prejšnjih letih največji del tekmovanj v občinskem centru, v Slov. Bistrici, so zadnje igre odigrali v vseh večjih centrih občine. S tem pa so prenesli v te kraje tudi organizacijo posameznih športnih disciplin in jih tako približali tistim, katerim je to v prvi vrsti namenjeno, širokemu krogu članov sindikata bistriške občine.

Največ uspeha v letošnjih športnih igrah (delavskih) so imeli že drugič zapovrstjo člani sindikalne organizacije delovnega kolektiva IMPOL iz Slov. Bistrice, ki je tokrat postavil še poseben rekord iger v osvajanju najvišjih mest. Od devetih disciplin so tekmovalci tega kolektiva osvojili kar osem prvih mest in devet pokalov (edini pokal jim je odvzela osnovna sindikalna organizacija Steklarna v kegljanju). Z osmimi prvimi mesti so osvojili tudi prehodni pokal najuspešnejše sindikalne organizacije v III. občinskih sind. igrah.

Končni vrstni red III. športnih iger bistriške občine:

1. (osnovna sindikalna organizacija) OSO IMPOL Slovenska Bistrica 284,7 točke,
2. OSO občinska uprava Slovenska Bistrica 118 točk,
3. OSO INTES, obrat Slov. Bistrica 61 točk,
4. OSO Prosveta 55,5 točke,
5. EMI Poljčane 53 točk,
6. OSO STEKLARNA, Slov. Bistrica, 45 točk,
7. EMMI, Slov. Bistrica, 38 točk,
8. OSO Zdravstveni dom, Slov. Bistrica, 24,2 točke,
9. OSO GRANIT 23,7 točke,
10. Koloniale, Poljčane, 23 točk,
11. LIO, Poljčane, 20 točk,
12. OSO Gozdni obrat Slov. Bistrica 19 točk,
13. ŽTP Pragersko 14 točk,
14. LIO Oplotnica 3,5 točke,
15. PLANIKA Slov. Bistrica 3,3 točke,
16. Tovarna olja Slov. Bistrica 2,7 točke,
17. OSO Opekarna Pragersko 1,7 točke.

V. Horvat

MLADINCI PTUJSKEGA PARTIZANA DRŽAVNI PRVAKI, MARKOVČANKE DRUGE

Od 26. do 28. 6. je bilo v Ljubljani zvezno prvenstvo v partizanskem mnogoboju, ki se ga je udeležilo 42 družtev iz cele Jugoslavije. Tekmovanje je bilo razdeljeno na težavnostne stopnje za prehodno zastavo maršala Tita, med vrstami in posamezniki pa za državne naslove. V prvem razredu je osvojilo zastavo društvo Žarkovo iz Srbije. V drugem mariborski Železničar, dočim so imeli v tretjem največ uspeha člani članice Zemun-Matica. Letos se je tekmovanje še v kategoriji starejših članov, kjer so osvojili prvo mesto tekmovalci iz Sremske Mitrovice.

V III. razredu sta tekmovali tudi društvi Partizan Ptuj in Markovci. V tekmovanju za zastavo so bili Ptujčani tretji v državi, Markovci pa četrti. Če upoštevamo,

nik, Ivanka Obrar, Marija Zemljarič, Majda Bezjak in Danica Vrabl) pa so bile druge. Mladinke iz Ptuja ter člani iz Markovec pa so osvojili bron.

Tudi med posamezniki so tekmovalci obeh društev osvojili nekaj dobrih mest. Pri mladincih je zasedel Drago Skok iz Ptuja drugo mesto. Tonček Stajniko pa je bil tretji, Boris Zohar peti itd.

Pri članih je Miran Čepin iz Markovec pristal na drugem mestu, Janez Zemljarič pa na petem. Najboljša mladinka iz Ptuja je bila Nevenka Poljanšek, ki je zasedla deveto mesto, pri članicah pa Ivanka Kukovec iz Markovec sedmo mesto.

Z doseženimi uspehi so tekmovalci ponovno dokazali, da imamo v Ptaju in okolici mnogo nadarjenih ljudi

Tekmovalci Partizana Ptuj po končanem tekmovanju

da so za njimi mesta, kot je Dobo, Bačka Palanka, smo lahko z uspehom zadovoljni.

Velik uspeh so dosegli mladinci Partizana Ptuj, ki so v postavi Drago Skok, Tonček Stajniko, Boris Zohar, Iztok Mramor, Zlatko Gramc in Ljubo Čuček postali državni prvaki. Članice iz Markovec (Ivana Kukovec, Silva Cest-

za to športno zvrst, vendar je treba v bodoče več družbene pomoči v materialnih in kadrovskih sredstvih, potem pa tudi osvojitve zastave maršala Tita za Ptuj ni nedosegljiva.

Oddelke so vodili Oto Mesarič, Rozika Kos, Heda Kreutz, Gvido Čepin in Jože Strafa. OP

TRČILA MOPEDISTA

Stanislav Vidovič, ključavničar po poklicu in Vinko Štruel, oba iz Maribora, sta prišla na obisk v svoj rojstni kraj Kajžar pri Miklavžu. Tu sta popravila stari neregistriran moped in se z njim odpeljala po vasi. Nasproti jima je pripeljal mopedist S.V. iz Vuzmetince. Ker je vozil po levi strani, se je Vidovič umaknil na desno izven cestišča. Tedaj je tudi S.V. zapeljal izven cestišča in trčenje je bilo neizbežno. Pri padcu je S.V. dobil lažje telesne poškodbe in je bil odpeljan v ptujsko bolnišnico. Na obeh mopedih je za 390 din materialne škode.

J. R.

Za dobro voljo

Znan angleški sodnik je vprašal nekega dne svojega irskega soferja:

»Ce bi se zdajle prikazal hudič, koga od naju bi neki vzel?«

»Mene!« je brez pomišljanja odgovoril Irec.

»Zakaj?«

»Ker mu vaša milost tako in tako ne uide!«

»Ali veš Tine, kaj si danes kosil?«

»Kaj ne bi vedel, srček! Jajčni narastek s kompotom! Saj je kuharska knjiga na mizi še odprta.«

»Zakaj hočeš, da bi ti dedek sam dajal zdravilo?«

»Veš, roka se mu trese, pa vedno najmanj pol žličke zlije!«

Kako močan je vatikanski kapital?

Dobri poznavalci vatiških financ so ocenili, da največje bogastvo cerkvene »države« niso umetnine in dragocenosti, zbrane v njenih muzejih, cerkvah in trezorjih, marveč da je še dosti večja moč njenega finančnega poslovanja. Pred kratkim je American Institute of Management, organizacija, ki proučuje poslovanje mnogih podjetij na celim svetu, ocenila tudi sposobnost vatiških poslov. Vatikan se je pri tem izredno dobro odrezal: od 700 možnih točk za poslovne sposobnosti jih je dobil 650, od 2100 za kakovost vodenja jih je dobil 2000 in od 800 možnih točk za davčno politiko kar 700. Institut je opozoril, da bi lahko Vatikan druge firme marsičesa naučil.

Obstaja komajda kakšno področje italijanskega gospodarstva, v katerem ne bi »vatiški zaupniki« varovali njegovih interesov. Svoja odgovorna mesta obdržijo dolga leta, včasih tudi zaradi deleža pri dobičku, k ga ima Vatikan iz kake svoje investicije.

Dolga leta je Bernardino Novara, ki je bil od 1929 do 1956 vodja posebne uprave pri sveti stolici, sedel v nadzornem odboru družbe Montecatini. Ta družba je eden izmed največjih italijanskih koncernov in hkrati eden izmed največjih na svetu. Vatiški delež pri tem koncernu ni znan. Verjetno sveta stolica nima akcijske večine; prav gotovo pa ima bistvene deleže. Odkar je Novara umrl, so ga nasledili v nadzornem odboru te družbe drugi čuvarji vatiških interesov in ti zdaj namesto njega sodelujejo pri vseh važnih odločitvah družbe.

Drugi primer: Italcementi, ki je po vojni prišel pod nadzorstvo Vatikana in ki ga vodi papežev agent Pesenti, proizvaja 32 odstotkov italijanskega cementa ter je peti največji proizvajalec cementa na svetu in drugi v Evropi. Družba, ki ima svoj sedež v Bergamu, razpolaga s kapitalom v vrednosti 51,2 milijona dolarjev.

Poznano je, da družba Snia-Viscoza v Milanu, ki proizvaja več kot 70 odstotkov sintetičnih vlaken v Italiji, vodijo vatiški bankirji. Ena izmed najbolj razvejanih industrijskih družb v lasti Vatikana je Italgas s sedežem v Torinu. S kapitalom skoraj 50,9 milijona dolarjev nadzira Italgas podobne družbe v 36 italijanskih mestih, vključno Rim, Turin in Benetke.

Vatikan pa zasluži tudi pri italijanski nacionalni jedi — pri špagetih, kajti Molini e

Pastificio Pantanella je doce-la v vatiškanski lasti.

Poznana je tudi udeležba Vatikana v italijanskem bančništvu. Tri vodilne banke v deželi: Banco Commerciale Italiana, Credito Italiano in Banca di Roma so v ozki zvezi z Vatikanom. Skupaj z lastno vatiškansko banko razpolagajo z več kot 20 odstotki vsega bančnega kapitala v Italiji. Vatikan pa gospodari tudi z več tisoč majhnimi bankami v vsej Italiji. Mnoge izmed njih so na jugu in na obeh velikih sredozemskih otokih, Siciliji in Sardiniji.

Vatikan je lastnik raznih zavarovalnih družb. Posebno dobičkonosen pa je vpliv Vatikana na področju gradbeništva. Na griču Monte Mario v Rimu stoji najbolj obiskani mednarodni rimski hotel Hilton. Toda le nekateri izmed tisočev gostov, ki bivajo vsako leto v 400 sobah

in apartmajih tega hotela, vedo, da je do tri četrtine v lasti Vatikana.

Societa Generale Immobiliare, največja in najstarejša gradbeniška družba Italije, pripada Vatikanu. Po družbi Societa Generale per Lavori e Pubbliche Utilita je bil Vatikan udeležen pri mnogih gradbenih projektih nedavne preteklosti, med drugim pri 98 metrov visokem jezu na Sardiniji, pri 37,5 metrov visokem jezu v bližini Luce, pri 8995 metrov dolgem predoru za veliko avtomobilsko cesto, ki povezuje Italijo in Švico pri St. Bernhardu itd.

Med gospodarskimi področji, v katerih je Vatikan udeležen v Italiji s svojim kapitalom, velja omeniti tudi avtomobilsko industrijo (Alfa Romeo), italijanski radio in televizijo RAI, vodovod, ladijski in letalski promet in ifnomehaniko.

Planinsko slavlje

V soboto bo Pohorje spet doživljalo slavlje. Najprej pri Treh žeblih nad Osankarico, potem pa pri Treh kraljih, kjer bo planinsko društvo Impol razvilo svoj prapor. Pred tem velikim dogodkom sem se pogovarjal s predsednikom društva Rudim Mlekuzem, ki mi je zaupal besedo dve: »Planinstvo ima v Slovenski Bistrici lepo in bogato tradicijo. Društvo so ljubitelji narave, izletov in prelepega Pohorja ustanovili leta 1922. Že pred vojno so marljivi člani zgradili svojo kočo pri Treh kraljih, žal pa so imeli v njej, kot drugod na Pohorju, med vojno Nemci svojo postojanko in partizani so jo uničili.

Kmalu po osvoboditvi so planinci spet zavihali rokave. Nekateri se prav gotovo še spominjajo, koliko udarniških ur je bilo vloženi v novo kočo. Dolgo je služila svojemu namenu, potem pa je postala premajhna. Članov v društvu je bilo izredno veliko. Okoli osem sto, žal jih danes ni več toliko. Nekateri najbolj vneti so popustili, nastopile pa so mnoge težave, ki so onemogočile, da bi še naprej uspešno vključevali mlade in jim nudili izlete in taborenja, tako kot je bilo to pred desetimi leti.

Spet so se zbrali najbolj vneti in pričeli graditi nov dom. Skoraj desetletje je minilo, preden so ga postavili. Denarne težave pa so bile tolikšne, da zgradba ni

bila takšna, kot so najprej predvidevali. Potem je prišlo društvo v hude škrpce in odločili smo se, da bomo dali dom v najem. Delovni kolektiv tovarne Impol je bil pripravljen na ta korak in nikoli nam ne sme biti žal za to. Danes je planinski dom pri Treh kraljih sodoben in zadovolji tudi najbolj zahtevne goste.

Upamo tudi, da bo planinstvo v Bistrici v prihodnjih letih spet na stari poti. Veliko bomo morali delati z mladimi, ki so pokazali veliko dobre volje...«

Planinci torej imajo biti zakaj veseli. Razvili bodo prapor, zadržno pa so obljubili, da to ne bo poslednji korak.

IZREKI

● Velika ljubezen je tiho izpolnjevanje malih stvari.

● Varneje je ubogati kot zapovedovati.

● Le tisti, ki obvlada sebe, lahko obvlada tudi druge.

● Sebična duša ne more uiti dolgočasju.

● Ustvariti prijeten dom iz štirih golih sten — zmora samo žena.

● Brez napredka tudi vsakdanjosti ne bi bilo.

Koordinacijski odbor družbeno političnih organizacij za izvedbo proslav pri občinski konferenci SZDL Slovenska Bistrica in planinsko društvo »Impol« Slovenska Bistrica obveščata, da bo praznovanje 25. obletnice osvoboditve slovenskega ljudstva in razvitje planinskega prapora v soboto 4. julija pri Treh žeblih ob 8. uri in pri Treh kraljih ob 11. uri.

Povežite praznične trenutke z izletom na Pohorje!

Kmetijski kombinat Ptuj obrat za združeno kooperacijo »Jože Lacko«

razpisuje

10 prostih učnih mest za prodajalce trgovske stroke

Kandidati naj osebno prinesejo lastnoročno napisano prošnjo in zaključno spričevalo do 15. julija na upravo obrata.

TV spored

NEDELJA, 5. julija

9.30 Po domače z ansamblom Vilija Petriča 10.05 Kmetijska oddaja 10.50 Mozaik 10.55 Otroška matineja 11.40 TV kašipot 12.00 Jugoslavija, dober dan... Sportno popoldne 18.15 Vrnite Franka Jamesa 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 M. Sešmel: Mrtvi prinašajo srečo 21.20 Videofon 21.35 Sportni pregled 22.05 Propagandna medigra 22.10 Uslužbenec spalnika 22.50 TV dnevnik 23.05 Waterpolo: Mladost—Partizan.

PONEDELJEK, 6. julija

18.15 Obzornik 18.30 Risanke in še kaj 19.00 Mozaik 19.05 Narodna in zabavna glasba 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.35 Beneški bienale »petintridesetletje« 22.15 Človek s kamero 22.55 Poročila.

TOREK, 7. julija

18.15 Obzornik 18.30 M. Sušmel: Spomin za živalski vrt 18.45 Risanke 19.00 Pevka Meta Malus in ansambel ekipe »43« 19.30 Prva pomoč na cesti 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Iz sveta fantastike 22.10 Moskovski filharmoniki 22.30 Poročila.

SREDA, 8. julija

15.45 Francoski otroški pevski zbor 17.15 Madžarski TV pregled 18.15 Obzornik 18.25 Mladinski quiz TV Sarajevo 19.05 Glasbena oddaja 19.20 Obrežje 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Bartokov večer v Križankah 22.00 Pariški mozaik 22.20 Poročila 22.25 Mednarodni atletski miting v Celju... Konjska tekmovanja.

ČETRTEK, 9. julija

18.15 Obzornik 18.30 Glasbeni cicleban 18.45 Tiktak 19.00 Mozaik 19.05 Tiktak 19.00 Mozaik 19.05 Enkrat v tednu 19.20 HVAR — I. del 19.50 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Aktualni razgovori 21.35 A. Marodič: Avtošola 22.15 Mannix 23.05 Poročila.

PETEK, 10. julija

17.00 Svetovno prvenstvo v ječi z ovirami 18.15 Obzornik 18.30 Sebastijan in odrasli 19.00 Po Belli Krajini 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.35 3-2-1 20.30 Srečanje z Antonom Dermoto 20.55 Otvoritev dubrovniških poletnih

priditev 21.40 3-2-1 21.45 Napovedan sestanek 23.10 Poročila.

SOBOTA, 11. julija

15.00 Avtomobilske dirke za prvenstvo Jugoslavije 18.00 Obzornik 18.05 Nove melodije 18.30 McPheetersovo popotovanje 19.20 Sprehod skozi čas 19.45 Cikcak 20.00 TV dnevnik 20.30 3-2-1 20.35 Zabava vas Triny Lopez 21.35 3-2-1 21.40 Skrivnosti morja 22.05 Močnejše od življenja 23.05 TV kašipot 23.25 Poročila.

Poskusite!

RIŽEV VENEC Z GRAHOM IN LEDVIČKAMI

Skuhajte riž v slani vodi ali goveji juhi. Dodajte mu kosček masla in vloženi zeleni grah (predhodno ga segete na maslu), potem pa še ščepec soli, poper, sladkor in sesekljani zeleni peteršilj. Denite riž v okrogel model, ki ste ga namazali z oljem ali maslom, in ga pecite. Ko je pečen ga vzemite iz modela in ga preložite na pogret servirni pladenj. V sredo riža denite ledvičke, ki ste jih poprej sprazili s čebulo na maslu, dodajte malo moke in pustite, da se nekaj časa še pražijo, preden jih denete na riž, potem pa vse zalijte z govejo juho in belim ali črnim vinom.

Servirajte s paradižnikovim pirejem.

MESNI ZAVITEK

IZ GNJATI IN ZELENE

V režnje narezano gnat o- vijte okrog zelene v lističih, ki ste jo predhodno skuhal ali vložili, in dajte kozico v peč. Medtem pripravite paradižnikovo omako, ji prilijte malo črnega vina in jo pogrejte. Potem jo vlijte v kozico z gnjatjo. Servirajte z rižem ali krompirjevim pirejem.

Pesem družī srca

Učitelji in gojenci Nižje glasbene šole Ormož so prejšnji teden vrnili obisk madžarskim prijateljem, ki so pred dobrim mesecem bili na obisku v Ormožu.

Mešana družina starejših in otrok se je prejšnji četr-

izkopanin, ki jih vse hranijo v arheološki dvorani in lapidariju muzeja Savarija. Med gradnjo nekega skladišča so naleteli na ostanke izidnega templja, kjer sedaj vsako leto prireajo ambientu primerne operne predsta-

Je za pouk klavirja in violine. Učenci so stimulirani po uspehu tako, da slab učenec plača najvišjo šolnino, odličnjak pa nobene. Profesorji te šole imajo tudi svoj orkester, ki prireja samostojne koncerte. Zelo pohvalno so se izrazili o mladini, ki navdušeno sprejema klasično in narodno glasbo, kar je danes redkost. Zanimiv je še podatek, da na madžarskih šolah poučuje 88% učiteljev in so torej moški v učiteljskem poklicu prava redkost.

Po tem uradnem sprejemu smo si ogledali staro zgodovinsko mesto Köszeg. Zvečer so naši pionirji v osnovni šoli Uttörő utea, ki je bila naša gostiteljica, nastopili z majhnim programom. Pred tem nas je ravnateljica šole Szanyi Istvánné pozdravila in med drugim dejala: »Sporočam se, ko smo bili pri vas. Otroci ne bodo tega nikdar pozabili, tega prisrčnega in toplega srečanja. V Ormožu je na našem nastopu bilo napisano, da pesem družī srca. To je res. Otroci ne razumejo jezika, pa so kljub temu navezali prijateljske stike. Ko smo se pred dobrim

manjšine v vaši državi. Verjemite mi, da je tako tudi z vašimi manjšinami pri nas. Vse pogoje imamo, da razvijemo resnično prijateljstvo, saj smo sosedje in obe državi sta socialistični. Želimo, da bi se pri nas prijeto počutili.«

Ravnatelj glasbene šole Ormož Alojz Krajncan se je nato zahvalil v imenu vseh za lep sprejem in dejal, da bo ta prisrčna izmenjava prijateljstva gotovo ostala trajna, saj se družimo s pesmijo, ki jo razumejo vsi jeziki sveta. Upajmo, da bo iz teh začetkov zrastle trajno in iskreno medsebojno sodelovanje, ki se bo v bodoče med šolami razvijalo tako, da bodo pripravljali skupne nastope, enkrat v Ormožu, drugič v Szombathelyu.

Naslednji dan smo se odpeljali v mesto Keszthely na Blatnem jezeru, kjer smo kupovali spominke in se kopali.

Slovo z madžarskimi prijatelji je bilo težko. Vsem nam je bilo žal, da sta tadvā dneva tako hitro minila. Srečanje je bilo organizirano pod

8 štipendij za kmečke fante

Verjetno ni seje in razprave, kjer ne bi v eni ali drugi obliki obravnavali stanja, v katerem se je znašlo naše kmetijstvo. Iščemo izhod iz labirinta slepih ulic in rešujemo, kar se pač da rešiti. V ta prizadevanja se po strokovni plati vključuje tudi poklicna poljedelsko-živilnorska šola v Turnišču pri Ptuj.

Uprava šole nas je obvestila, da bo v naslednjih dveh letih izšolala poleg svojih drugih diplomantov tudi 8 živilnorejcev, za katere je razpisal štipendije v višini 28 do 32 starih tisočakov kmetijsko-živilski kombinat Kranj. V poštev pridejo le moški prosilci, ki so uspešno končali sedmi ali osmi razred osnovne šole. Po končani šoli imajo zagotovljena delovna mesta v podjetju, ki jim daje štipendije.

Fantje! Nudi se vam ugodna priložnost. Štipendije akajo na prošilce in zato ne odlašajte. Svojo željo lahko pismeno ali pa osebno sporočite ravnateljstvu šole v Turnišču, kjer boste o zadevi tudi podrobneje seznanjeni.

J. S.

Za dobro voljo

Otroci filozofirajo in ugotovijo, da se ženijo le sorodniki med seboj. Mali Mihec to potrdi z dokazi: »Očka je vzel mamico, dedek babico in stric teto.«

»Mlada dekleta danes niso več tisto, kar so bila pred desetimi leti.«

»Prav imaš! Nekatera med njimi so se medtem za tri leta postarala.«

»Ali si videl materin obraz, ko sem rekel, da je videti tako mladostna kakor njena hči?«

»Ne, pač pa sem videl hčerin obraz...«

»Zdi se mi, da Vera svojo zaroko še skriva.«

»Pa še kako! Celo njen izvoljenec še ničesar ne ve o tem.«

»No, Bine, kako je kaj v zakonu?«

»Od dne do dne postajam mlajši. Kakor v šolskih letih, kadim skrivaj.«

Ženska sedi z možem v operi.

»Sijajno koloraturo ima ta pevka,« je ves navdušen dejal mož.

»Pazi raje na petje,« ljubosumno zamomlja ženka.

»Vidite,« razlaga gostilničar gostu, »pri nas ne potrebujemo barometra. Kadar zračni tlak pade, začne smrdeti v našem stranišču.«

Pred spomenikom padlih v II. svetovni vojni

tek odpravila na pot v sosednjo Madžarsko. Pot nas je vodila skozi Čakovec in Lendavo do mejnega prehoda Redics in dalje skozi mesto Körmend v Szombathely, ki je bil naš cilj. Potovanje je potekalo mirno brez kakršnihkoli nevšečnosti. V Szombathelyju so nas pričakovali šele naslednji dan in je zato bilo presenečenje toliko večje. Po kratkem odmoru smo si skupaj z gostitelji ogledali mesto.

Szombathely je mesto, ki šteje danes 65.000 prebivalcev in ima bogato zgodovinsko izročilo, ki sega v obdobje pred našim štetjem. Na kateremkoli koncu mesta zasadijo lopato, povsod naletijo na rimske opeke, klesano kamnjenje in keramično posodo. Tako je prišel na svetlo velik odsek z velikimi bazaltnimi kamni zložene »Jantarjeve ceste« v vrtu ruin Járdány Pavlovicsa, živopisan mozaik starokristjanske bazilike ter nešteto drugih dragocenih

ve. Szombathely skrbno čuva dragocene spomenike svoje dvatisočletne preteklosti, spomenike pradedne Savarije, medtem pa živi utripajoče sodobno življenje. Na trgu 15. marca smo videli veličastni Dom kulture in športa in velik blok Zdravstvenega doma. Širom mesta pa so raztresene nove stanovanjske hiše, nove šole in javne zgradbe ter negovani parki, ki živo pričajo, da se razvoj starega mesta ni ustavil, ampak se v enakem tempu razvija naprej. Popoldne je bil sprejem za naše učitelje na Zavodu za šolstvo. Sprejel nas je pedagoški svetovalec za pouk glasbe Mizko István. Beseda je tekla o glasbi, za katero je na Madžarskem veliko zanimanje. V Szombathelyju poučujejo glasbo v veliki, večnadstropni novi šoli, ki je obenem spomenik največjemu madžarskemu skladatelju Beli Bartoku. Na šoli poučuje 29 profesorjev 500 učencev. Največje zanimanje

Ob slovesu. Prva z leve ravnateljica šole, ki je bila naša gostiteljica

mesecem peljali k vam, smo v Lendavi videli nad lokali in ustanovami madžarske napisne. To je dokaz, da vi spoštujete naše narodne

geslom »Pesem družī srca«. Prijateljski stiski rok ob slovesu in tu in tam kakšna solza so to geslo potrdili.

J. R.

Neosnovane govornice o bistriški vodi

Nekaj dni so po Slovenski Bistrici uporno krožile govornice, da je pitna voda okužena in kot takšna neuporabna. Začetnim govornicam so modre glave kaj hitro dodajale vse mogoče zgodbe, nekateri pa so že vedeli povedati, da so nekaj otrok zaradi tega morali prepeljati v bolnišnico. Povsem razumljivo je, da smo se oglasili pri bistriškem komunalnem podjetju in povprašali, kako je pravzaprav z vso rečjo. Direktor Stanko Tišler je takole povedal: »Tudi na naša ušesa so prišle vse te govornice. Ne vem, če je vso stvar potrebno še posebej komentirati, saj imamo tedenske preglede vode, ki jih oprav-

lja mariborski zdravstveni zavod. Vse analize so popolnoma v redu in so torej govornice povsem neosnovane. Res je, da se v vodi čuti malce več klorā, toda to je za te vroče dni povsem normalen pojav. Voda je klorirana, kot v drugih letnih časih. Klor pa se bolj občuti, ker je topla. Vsi vemo, da kvaliteta bistriške vode ni najboljša, zato pa so se odborniki skupščine občine tudi odločili za gradnjo novega vodovoda z Dravskega polja.«

Bistričani so lahko torej povsem »mirni«, najrazličnejše čenče pa so spet povzročile hudo krif, kot po navadili, brez potrebe. —d

Na ogledu mesta

Ta teden v naši bližnji zgodovini

Za vse jugoslovanske narode je leta 1941 napočil velik trenutek. Vstaja se je začela 7. julija v Srbiji, v Črni gori trinajstega, v Sloveniji dvaindvajsetega, na Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini sedemindvajsetega julija (v Makedoniji pa 11. oktobra). Že desetega avgusta so bile v 1. številki Biltene GS NOV in P odredov Jugoslavije objavljene osnovne smernice o organizaciji, nalogah in taktiki partizanskih odredov. 26. septembra pa je bilo v Stolicah posvetovanje s predstavniki pokrajinskih vodstev vstaje. Formiran je bil VS NOPOJ in dana naloga, da se ustanovijo glavni štabi v pokrajinah, kjer jih dotlej ni bilo.

2. julija 1941 je IO OF slovenskega naroda izdal proglas, ki je pozival v boj z orožjem proti okupatorju.

3. junija 1922 je bila na Dunaju prva državna konferenca KPJ. Levica je zapustila konferenco, desnica pa izvolila svoje vodstvo.

4. julija 1941 je politbiro CK KPJ sklenil na seji v Beogradu, v hiši Vladislava Ribnikarja na Dedinju, naj prerastejo sabotažne akcije v vseljudski odpor proti okupatorju, odporiške skupline pa v partizanske odrede. Nadalje je sklenil ustanoviti glavni štab partizanskih odredov pod vodstvom Tita, imenoval borce partizane in določil petokrako zvezdo za njihov znak. Po sklepu te seje so člani politbiroja odšli s posebnimi partijskimi in vojaškimi pooblastili v posamezne pokrajine.

1941 je bil ustanovljen GS partizanskih odredov Srbije, pri mestecu Krupnju pa so uporniki prvič napadli sovravnika.

5. julija 1948 je bila v Ljubljani konferenca predstav-

nikov sindikalnih organizacij Slovenije. Obravnavala je položaj, ki je nastal po resoluciji Informbiroja, in sprejela resolucijo, ki v celoti podpira stališča CK KPJ.

6. julija 1927 so prefekti Julijske krajine v Rimu potrdili sklepe fašističnih tajnikov z dne 12. junija o ukinitvi vseh manjšinskih pravic Slovencev in Hrvatov v Julijski krajini. Nato je bil dokončno ukinjen pouk slovenščine in hrvaščine, prepovedani so bili vsi časopisi, razpuščena vsa društva, njihovo imetje pa izročeno fašističnim ustanovam.

8. julija 1936 (od 8. do 10.) je v rudnikih Hrastnik in Ojstro stavkalo 557 rudarjev zaradi nezadostnih akordnih postavk pri zasipu. Prišlo je do obojestranske odpovedi kolektivne pogodbe s TPD. Stavka se je končala z novo pogodbo, po kateri so zvišali temeljne mezde in količino deputatnega premoga.

1941. Osvobodilna fronta je izvedla v Ljubljani prvo veliko protimanifestacijo fašizmu in nacizmu. Na železniški postaji je organizirala protinemške in protitalijanske demonstracije zaradi preseljevanja Slovencev. Demonstracije so dosegle vrhunec, ko je na postajo pripeljal vlak, s katerim so peljali Slovence z Gorenjskega v Srbijo.

9. julija 1921 je bil v Moskvi II. kongres Komunistične mladinske internacionale. Udeležili so se ga tudi predstavniki 16 federacij delavske mladine, ki niso pripadale h KML.

1936 so v Ptujju zastopniki mladinskih organizacij ustanovili odbor za mladinski mirovni kongres v Ženevi.

1947. Ljudska skupščina LRS je sprejela 5-letni gospodarski načrt Slovenije.

vsodi pa je prinesel nekaj novega za Zwinger, ki je cvetel ravno toliko, da ni zasenčil sam Louvre. Knez August je bil znan razuzdanec, še do današnjega časa pa so se ohranile pripovedi o sladkem življenju, ki se je vedno znova porajalo za Zwingerjevimi zidovi, ki jim je dokončno obliko dal arhitekt Matthias Daniel Pöppelmann.

Pustimo skrivnostni in starodavni Zwinger ter se napotimo naprej k našemu končnemu cilju. »Korl« je poskočil, ko smo zavozili na cesto, ki naj bi bila podobna

Berlin: Srečanje s prostiranimi avenijami in promenadami

tisti hitri cesti, ob kateri smo si Slovenci duška dajali. Kmalu za tem, no ja, okoli sto kilometrov je bilo spet za nami, je bilo treba krepko stopiti na zavore. Sredi temne noči je kar naenkrat »zrasla« zapornica z utripajočo rdečo lučjo. Spet je bilo potrebno pokazati potne liste,

nekaj dni za tem pa je bilo moje presenečenje takoj zmanjšano, ko sem izvedel, da morajo posebne propustnice za vstop v »berlinski krog« pokazati tudi nemški državljani sami. Berlin torej ni kar tako. V to smo se lahko prepričali nekaj trenutkov kasneje, ko se je pričela naša »odisejada«. Kazalci na urah so kazali polnočno uro, mi pa smo se podali po štirih berlinskih avenijah prenočišča iskat.

Ura je bila kmalu za nami, uspeha pa nobenega. In glej ga vrabca, ko je bila dobra volja najbolj ogrožena, srečamo naše gore list, priznati pa morate, da je to prav za res precejšnja osvežitev. Pa nam ni veliko pomagala. Še naprej smo ostajali pred zaklenjenimi hotelskimi vrati. Francjevo misel pa je prevzelo nekakšno domotožje, ki je bilo bolj sla po mehki postelji. Izjavil je bil celo, da bo zjutraj s prvim vlakom pobral šila in kopita in se napotil v domač zeleni gaj. Vse skupaj pa ni veliko pomagalo. Posadka se je hoče nočeš morala odločiti, da bo prespala v družbi našega »Korla«.

Naslednje jutro je bilo spet iz samega sijaja ulito. Malce smo pretelovadili naše kosti, ki so od dolge hoje na vzhod okrnele, potem pa smo se podali srečanju z jugoslovanskimi judoisti, ki so mimogrede povedano, »slučajno« nastopali na evropskem prvenstvu, bolj v turistične namene kot kaj koli drugega, naproti.

Sicer pa je bolje, da prepuštimo sklepno besedo prihodnjemu tednu, saj smo se temeljito navadili čakati v vrstah, ki pa so bile le tam, kjer so najmanj potrebne.

D. Utenkar

(Koniec prihodnjič)

V KRVODAJALSTVO VEČ MLADINE IN INTELOGENCE

V petek se je sestala pri občinskem odboru RK Ptuj komisija za krvodajalstvo, ki je obravnavala probleme svojega dela. V razpravi so ugotovili, da je do 31. maja letos darovalo kri iz ptujске občine 1012 krvodajalcev. Med temi je več takih, ki se redno udeležujejo krvodajalskih akcij. Tem so pred nedavnim v krajevnih organizacijah RK pripravili proslave, na katerih so jim podelili zlate in srebrne značke ter diplo-

me. Odlikovanci so obljubili, da bodo tudi v bodoče aktivni na tem področju in svetel zgled mladini.

Na seji so obravnavali vključevanja novih članov — krvodajalcev, saj so potrebe bolnišnice »Dr. Jožeta Potrča« v Ptujju po krvi do konca leta še precejšnje. Sklenili so, da bo treba zajeti v to akcijo v mnogo večji meri kot do sedaj tudi mladino in inteligenco v mestu in na podeželju.

J. S.

TRČIL V OGRAJO

V nedeljo zvečer se je na Kolodvorski cesti v Ormožu zgodila lažja prometna nesreča. Bogomir Toplak iz Gorisnice je peljal osební avto zastava 750 iz Ormoža proti Varaždinu. Ko je pripeljal po hribu navzdol zaradi prevelike hitrosti ni mogel speljati levega ovinka in ga je

zaneslo na desno v železno ograjo. Telesnih poškodb ni bilo, materialne škode pa je približno za 3400 din.

J. R.

»Ah, Bredka, prva ljubezen je vedno najlepša!«

»Da, Francelj, a tudi s teboj sem zelo srečna!«

PAUL BLACHAIRE

Četrtek

Gospa Durand se je posebej no bala četrta, tisti dan namreč v francoskih solah ni pouka. Gospa Durand se je bala četrta iz povsem prostega razloga: bila je mati trinajstih otrok, od katerih je bilo najstarejšemu trinajst let.

Vsak četrtek si je bilo treba izmisliti kaj novega, da se to krdelo otrok lahko zabavalo. Najtežje je bilo ugoditi vsem željam. In ta četrtek so nekateri hoteli v kletki, kjer so vrteli kavbojke, drugi so se navduševali nad pohod v park, manjšina pa bi rada ostala doma.

»Kaj, ko bi šli v živalski vrt?« je predlagala gospa Durand.

Vsi so soglašali in veselo krdelo se je napotilo v živalski vrt. Na srečo niso stanovali daleč in to je zmanjšalo stroške prevoza. Ko so prišli v živalski vrt, je otroško pozornost pritegnila predvsem kletka z opicami. Otroci so se tako neznansko zabavali, da jih je bilo težko spraviti naprej gledat k druge živali.

Res so imeli kaj videti, gospa Durand pa je spotoma poskrbela za razlago, če je bila potrebna.

Ob pol petih so dobili malo lico in vsak kozarec limonade. Brž nato so nadaljevali z ogledom.

Videli so leve, tigre, ptice. Pred vsako kletko so postali približno pet minut.

Razen treh najmlajših otroci z velikim zanimanjem opazovali živali in že mislili, kako bodo naslednji dan poročali sošolcem.

Šest jih je zahtevalo, naj bi se vrnili v kletki z opicami, kjer so nato doživeli pravi opičji pretep.

»Ali bi si ogledali še žiraf?« je vprašala gospa Durand.

Vse dotlej so otroci poznali žiraf le s fotografij.

Toda ko so prišli do ograjenega prostora, kjer je bila žirafa, je ni bilo.

»Kje je žirafa? Otroci so se tako veselili, da jo bodo videli?« je gospa Durand vprašala paznika.

»Zal, toda prišli ste prepozno. Žirafa hodi spat že ob pol šestih, zdaj pa je šest.«

»Kaj?« je vzkliknila gospa Durand. »Pripeljala sem trinajst svojih otrok, da bi videli žiraf, vi pa mi pravite, da je prepozno! Res ste okrutni!«

»Kako? Sem prav slišal! Vi imate trinajst otrok?«

»Kajpada!«

»Ah, to je pa druga reč!« je odgovoril paznik. »Samo trenutek počakajte, brž pojdem po žiraf. Kaj takega mora tudi ona videti.«

Kako smo na vzhod hodili

(V. nadaljevanje)

Dresden, Nemška demokratična republika. Kdo se ne bi spomnil tiste vojne vihere, ki je to mesto zajela z vso razsežnostjo in mu zadajala »dokončni« udarec. Danes je to povsem drugo, novo mesto. Prvič pa smo tudi doživeli vrsto, čakanje v vrsti, ki nas je potem spremljalo povsod.

Srečanje starega z novim, predvsem pa srečanje z Zwingerjem, nekdanjim kne-

žjim dvorcem, ki ga vzhodni Nemci čuvajo kot ponos svoje burne preteklosti. »Zwinger je delo arhitekture,« so že dolgo tega zapisali strokovnjaki. Nastajal je za časa Augusta kneza Saksonekega, v letih, ko je tedanjo Evropo prevzemal barok. V kamnite skulpture se zajedajo značilnosti francoskih, italijanskih in čeških kiparjev, ki jih je bil knez privabil, da bi zgradili največje čudo na svetu. Veliko je potoval po deželah Evrope, od vsepo-

Ne pijem več

Polnoč in več je odbilo. Šopila je skozi vrata lokala, kjer se lahko okrepeča ob kakem nočnem času. Visoka niti ne tako tanka, kot bi pričakoval. Roki je imela sklenjeni ob prsih, oči pa so zaplesale po praznem prostoru. Se vedno je stala ob mizici, ne meneč se za tistih nekaj pogledov, ki so buljili vanjo. Stala je z vsemi svojimi štiridesetimi ali petdesetimi leti in zrla nekam v prazno. Potem sem videl, kako se ji roke treso. Točajka je ni ošinila niti s pogledom. Potlej sem iz razgovora razbral, da je vsako noč tako.

Spet je stala in videl sem, da ima v rokah nekaj drobila. Njena glava je bila nad mizo in tišina prav tako. Pa je rekla, da bi pila mineralno vodo. Prekinil jo je pijan moški glas in ji ponudil dva decija. Komaj slišno je pravila iz sebe: »Ne pijem več...« — »Ne piješ več? Od kdaj?« — »Morala sta biti stara manca. Potem se je oglašil bolj pijan glas: »Stara, kaj dva decija konjaka?« In pet: »Ne pijem več...« — »Od kdaj?« — »Pred šestimi meseci sem bila v Ormožu...« — »Kaj mi vodo...« — »Potem ko vsaj 'spricer', je spet ledil prvi pijani glas. »Prav, kom pa...«

Že ga je imela pred seboj. Kari sta komaj pokazali korači pot. Oči so dobile nek poseben blesk, ki ga nisem bil vajen. Postala je, nekaj ekotina pa se ji je zllilo na oko. Koliko dragocene kapljice gre v nič! Brez obotavljanja je ponesla roko k ustom in jo obližnila. Gromki moški smeh je napolnil prazen prostor.

Spet je dvignila kozarec. Praviš, da si bila v Ormožu? Pa kaj za vraga si tam skakala? V odgovor je srklila še preostanek.

Potem je odšla z vsemi svojimi štiridesetimi ali pet-

desetimi leti. Prvi pijan moški glas je pridal: »Naj pije ubogi ženski vrag.« Drugi, bolj trezen je nadaljeval: »Saj je to nazadnje vse, kar ji je ostalo. Tako je, naj pije, krepi bomo tako vsi enako. Veste, pa sina ima, ki je postal 'nekdó'. No ja, saj ni nič posebnega, za vsak cerkveni praznik pa se le pripele z avtomobilom. Gori dela, še prej pa se je pri nas izučil. Smrkavec, bolj bi lahko skrbel zanjo. Namesto tega pa jo spravi v Ormož. Zahvala pa, kajne?«

Potem je točajka pridala, da bo tako prihajala vse do jutra in razlagala, da ne pije več. Vmešali so se še tretji in četrti in še več pijanih glasov in modro sklenili, da za vse take ni rešitve, tudi v Ormožu ne.

Spet je prišla. Po svoj drugi obrok. Prvi pijani glas je del drugemu: »Zdaj si ti na vrsti, jaz sem svoje opravil.« Sedaj je bil tudi njen glas tresoč: »Nikoli ne morem spati ponoči, samo včasih še kaj popijem, drugače pa sploh nič več. Konjak pa bi.«

Tisti, ki se je še malo prej šopiril in ponujal konjak je utihnil. Še vedno je čakala. Dobila je svoj konjak. »Stara, zdaj pa marš domov,« jo je pospremil eden izmed pijanih glasov. »Veste, sina imam,« je spet pričela. »Dobrega, in poročil se je gori. Vsem vam bo povrnil, saj ima veliko denarja. Poznate mojega...« Spet je povzel besedo tisti pijani glas, ki jo je z »maršem« naganjal domov.

Postala je med vrati in še enkrat ošinila prazen prostor, potem pa je odšla. Z vsemi svojimi štiridesetimi ali petdesetimi leti in z mislijo na sina, ki bo vsem povrnil, saj ima veliko denarja. Spet je odbila ura več in še nekajkrat bo...

D. Utenkar

hanje pri prsni angini, ko širi velike žile — arterijo in koronarno veno. Sicer pa zdravniki še danes predpisujejo srčnim bolnikom injekcije kofeina za oživiljanje delovanja bolnega srca. Kofein je še vedno sestavni del mnogih zdravil za srčne bolezni.

Po velikih naporih in dolgem pešačenju skodelica kave hitro osveži telo, mišicam pa vrača elastičnost. Kava vpliva na dihalne centre v možganih — lajša delovanje pljuč, kofein pa je eden izmed sestavnih delov zdravil zoper astmo. Znano je, da je književnik Balzac med delom popil po 72 skodelic kave na dan; zato je mogel delati za mizo tudi po 18 ur brez počitka! Kavi je tudi prisodil, da mu je omogočila delovno zmogljivost. Balzac je imel prav — a ne v vseh ozirih. Res je, da kava stimulira možgane in lajša umsko delo. Če pa jo uporabljamo v večjih količinah, nam sicer začasno odpravlja utrujenost,

ne odpravlja pa vzrokov zanj in končno pripelje do živčnega zloma.

Pretirana uporaba kave povzroča nenehno nespečnost. Pomanjkanje spanca vpliva na živčni sistem, pojavlja se vrtoglavica, drhtenje (pri zelo težkih primerih); prevelika uporaba kave lahko povzroči delirij, ki je na moč podoben deliriju alkoholika. Tu je torej nevarnost kave: škoduje živcem, če jo uživamo v prevelikih količinah.

Dekofeizirana kava (osvobodjena kofeina) ni idealna rešitev, ker mora prav tako povzročiti neprijetne posledice. Da bi ji očuvali aromo, izrabljajo tovarnarji kemične sestavine, ki po daljšem uživanju delujejo na ledvice, jetra, in krvni obtok.

Zato je manj škodljivo popiti eno skodelico kave kot tri skodelice dekofeizirane. Zmernost pri uporabi tega napitka je najboljši čuvár zdravja.

NOVA METODA V BOJU PROTI LEUKEMIJAM

Znani francoski zdravnik dr. Georges Mathé je na 10. mednarodnem kongresu o raku govoril o svoji novi metodi boja proti levkemiji, ki povečuje sposobnost človeka za uničevanje rakavih celic. Kakor je izjavil, je nova metoda pokazala pomembne uspehe že pri samem začetku. Sedmerica od dvanajstih pacientov, ki jih je dr. Mathé zdravil po novi metodi, živi in ne kaže znakov levkemije.

Metoda zdravljenja dr. Mathéja vsebuje tri etape. V prvi se uniči veliko število rakavih celic. Druga etapa vsebuje postopek z radioaktivnim obsevanjem, s katerim se uniči še večje število rakavih celic. V tretji, zadnji etapi, pa uživajo pacienti dve substanci, ki povečujeta naravno imunost organizma proti tej bolezni in omogo-

čata organizmu, da sam uničuje preostale rakove celice. Dr. Mathé je izjavil, da je očitno, da ta metoda zdravljenja omogoča organizmu večjo sposobnost za boj proti rakavih celicam, kakor bi ga sicer imel.

Mnogo znanstvenikov misli, da naravna imunost organizma proti rakavih celicam ne deluje zadostno iz enostavnega razloga, da število teh celic presega sposobnosti organizma za obrambo pred njimi. Ti znanstveniki mislijo, da bi organizem sam uničil ostanek rakavih celic, če bi njihovo število znižali z zdravili na nek določen minimum.

Dr. Mathé je opozoril, da bi bilo prezgodaj njegovo metodo zdravljenja levkemije razglasiti za zdravilo proti njej.

zaživi cela stena. Ne obečajte ob njem kaj »sodobnega«, morda polivinilne okraske s posodicami za cvetje ali še kaj hujšega!

Največkrat nam preostane od razkošnega in številnega servisa le jušnik. Najmanj smo ga pač uporabljali in še vedno ni šel v črepinje. Ze sam po sebi je zelo lep okras, seveda če je poslikan. Postavite ga na kakšno nizko omario, komodo, polico. Imeniten okras je tudi stara kristalna steklenica, tak kozarec: vanju vtaknemo en cvet, morda dva — raje manj kot več, v staro skodelico pa prvo pomladno cvetje.

Danes so v veljavi tudi slike starih mojstrov. Seveda jih ni toliko, da bi vsak ljubitelj prišel na svoj račun, vrh tega pa so tudi cene domala astronomske. Kupite torej reprodukcijo, jo dajte kaširati, potem pa jo premažite z brezbarvnim lakom. Ne uokvirite slike s steklom! Z lakom premazana bo učinkovala kot dragocen original.

In še napotek: star porcelan in kristal sodi k rustikalnemu pohištvo brez leska. Če imate mahagonijevo pohištvo z visokim leskom, in nimate dovolj poguma in okusa, je bolje, da se starinskih predmetov v prostoru izogibate.

Osnovna pravila za zdravje zob

● Hrana naj bo bogata rudninskih snovi in vitaminov in takšna, da jo je treba krepko žvečiti. Lepljiva hrana in sladkarije pospešujejo zobno gnilobo!

● Po vsaki jedi, toda vsaj zjutraj in zvečer, si moramo zobe temeljito očistiti s svojo krtačko in z dobro zobno pasto. S krtačko gremo v smeri dlesen proti zobem! Ne pozabimo nato splakniti ust!

● Od tretjega leta starosti moramo vsakega pol leta k zobozdravniku, četudi so zobe videti zdravi! Kadar nas začne boleti, je največkrat že prepozno!

● Stiskanje zob in škripanje z njimi je škodljivo. Praviloma naj se zobje ne stiskajo niti takrat, kadar so usta zaprta.

● Zobje in dlesni ne smejo biti nenaravno obremenjeni (sesanje palca pri otrokih, grizenje svinčnika ipd.).

● Mlečne zobe moramo prav tako negovati in zdraviti kakor stalne!

● Vsako luknjico v zobeh je treba čimprej zadelati. Glede mlečnih zob se posvetujemo z zobozdravnikom!

Koristna in škodljiva kava

Naj je vaše srce še tako dravo, vaše ledvice brezhibne, jetra neuničljiva in živci enačeti, vam bo le nekega dne rekel zdravnik: »Pazite na količino kave!«

Če ubogljivo sledite zdravniškemu navodilu, boste nekoga dne zbrisali črno kavo s svoje pivske karte — to brez pravega razloga. Razen, če ste zelo živčni in zelo spite, se ni treba odreči skodelici jutranje in popoldanske črne kave. To je običajen napitek, ki pospešuje delovanje srca, ledvic in

možgan, premaguje utrujenost in lajša dihanje.

Tako nekako so izzveneli nasveti enega izmed pariških zdravnikov, ki je svoja dognanja objavil v francoskem znanem dnevniku.

Nadalje zatrjuje omenjeni zdravnik, da čaj huje razdraži živce kot kava. V 100 gramih kave je le en gram kofeina, v enaki količini čaja pa so štirje gramii teina, ki deluje na telo prav kot kofein. Profesor Leone Bine je prvi rehabilitiral kavo, ko je dokazal, da kava lajša di-

STARO IN NOVO V STANOVANJU

Danes je veliko ljudi prepričanih, da je sodobno oblikovano pohištvo hladno in neosebno in da ga je treba »zmehčati« s starinskimi porcelanom, staro sliko ali čim drugim.

Usklajenost starega stilnega pohištva in starega porcelana na primer ni nič novega. Samo po sebi je razumljivo, da sodita skupaj in da se odlično ujemata v stanovanju. Bolj problematično in tvegano pa je uskladiti star predmet s sodobnim okoljem in ga vnesti med sodobno oblikovano pohištvo. Tu je potrebno določeno znanje, predvsem pa — okus, da bi dosegli kar najlepše učinke.

Kaj naj torej naredimo z nekaj lepimi starimi krožniki, ki smo jih našli v skrinji

naše babice, kaj s starinsko posodo za juho, sliko, vazo ali skodelico, ki je edina ostala od številnega servisa, in kaj s staro petrolejko? Predvsem so to predmeti, ki jih najraje vnašamo v svoja stanovanja, prav tako pa kolovrate, stare ure in kipe.

Če imate starinske krožnike, si uredite v dnevni sobi jedilni stol: miza s štirimi ali šestimi stoli je osnovna postavka, nad mizo je luč, ki osvetljuje celotno površino. Mizo prisolnite z eno od krajših strani ob steno. In prav na to steno obesite svoje lepe stare krožnike! Če jih imate za parno število, naj bodo v eni vrsti, neparne razporedite na steni asimetrično.

Samo en starinski lep poslikan krožnik zadostuje, da

Tednik, vaš list

Prvi dan po poroki

Ko se je Marija nenadoma poročila z Dorianom Weissom, so ji vse prijateljice postale v trenutku nevoščljive. Postati žena tako slavnega dramatika, saj to je moral biti že raj na zemlji ter izpolnitev vseh želja in sanj. V to je bila prepričana celo Marija.

Tega njenega mnenja ni mogla podreti novica, ki jo je Dorian izustil med poročnim kosilom. Takrat je namreč izjavil, da bosta morala predvideno poročno potovanje odložiti. Dorian je namreč dobil idejo za novo komedijo in moral jo je čimprej vreči na papir. Zato je bil ves čas poročnega kosila v mislih odsoten: ukvarjal se je z idejo o novi igri in pri tem popolnoma pozabil na Marijo, ki je ugotovila, da jo je svojo novo in ljubko ženičko, mož pustil na cedilu, zato se je poskušala nasmejniti vsaj svojemu sosedu na desni. S tem je hotela pokazati, kako srečna je, vendar se ji ni posrečilo. Mož na njeni desnici se zanj sploh ni niti zmenil. Na poročno kosilo je prišel s prijateljico.

Naslednje jutro je bil Dorian pri zajtrku globoko zamišljen. Potlej se je oglašil in izjavil, da bo dobil po kosilu obisk, ki bo ostal pri njih do večera, šel pri tem s konico nosu skozi njene lase, kar je pomenilo, »daj mi poljubček«, ter izginil v svoj kabinet. Marija ga je še slišala, kako je telefoniral, čeprav so bila vrata v kabinet trdno zaprta.

Njena čustva so bila prizadeta, saj je morala že prvi dan zakona nastopiti kot vestna gospodinja, ki bo morala sprejeti prve goste. Ureditev stanovanja je ni skrbel, glede tega se je lahko popolnoma zanesla na staro Johanko, ki jo je pripeljala s seboj v zakon. Zato pa je še pred kosilom odšla nakupovat in kupila: dve steklenici sladkih likerjev za dame, steklenico whiskyja in steklenico brandyja, zraven še nekaj steklenic sode in nekaj sladkega in slanega peciva (pri čemer sploh ni vedela, koliko gostov bo prišlo v hišo), dva zmrznjena piščanca, različne priloge na sendviče — na koncu pa še šopek rož.

Domov se je vrnila točno za kosilo. Dorian je po celodnevem udarjanju po pisalnem stroju prišel iz svoje jазbine, se z razmrščenimi lasmi usedel za mizo, spregovoril nekaj konvencionalnih stavkov, se hladnokrvno lotil kosila, pri čemer sploh ni vedel, kaj nosi v usta, in še preden je prežvečil poslednji grizljaj, je hotel od mize — vendar se je v zadnjem trenutku premislil, se spomnil svojih obveznosti, se vrnil k Mariji, ji zopet zaril nos v lase, ji rekel »ljubica« ter izginil, tokrat dokončno.

Kmalu nato je nekdo po-

zvonil. »Pa vendar ni kdo že izmed gostov?« se je Marija prestrašena vprašala. Ni še imela pripravljenega čaja pa tudi drugih stvari ne. Toda že so se odprla vrata, vstopil je mladenič nedoločene starosti, nekje med dvajsetimi in petdesetimi leti. Bil je plešast, vendar je zato nosil brado, na sebi je imel karirast suknjič, rdečo srajco, škotsko kravato in slovesne, temnoprogaste hlače. Mož, ki se za Marijino navzočnost sploh ni zmenil, je planil za pisalno mizo, se usedel in vprašal: »Si naredil?«

»Nič nimam,« je odgovoril Dorian. »Danes sploh nisem v formi.«

»Tudi jaz ne,« je odgovoril plešasti bradač. Nato sta se oba zatopila v molk. Gost je vrgel levo nogo čez desno koleno, si s kolenom podprl brado in si začel zamišljeno gristi nohte. Marija se je nevsiljeno usedla na prost del stola, obloženega s papirji, in gledala zdaj enega zdaj drugega moškega. Celih petnajst minut je bilo v sobi tiho. Potlej se je zgodilo: gost je položil levo nogo na tla in vrgel desno nogo čez levo koleno, si uprl z drugo roko brado in si začel zamišljeno gristi nohte.

Spet je minilo četrt ure. »Ali si že v formi?« je vprašal gost.

»Ne. In ti?«

Gost je nemo odkimal z glavo. Zdaj se je Mariji zdel ugoden čas, da se vmeša v pogovor, pa je vprašala:

»Povej mi, Dorian, kdaj

bodo pravzaprav prišli novi gosti?«

»Kakšni gosti?« je radovedno vprašal mladoporočenec in se zazrl v ženo.

»Saj si rekel, da bomo danes dobili obisk.«

»Obisk? Ne vem, kaj misliš. Aha no, jaz sem pri tem mislil na tegale Lexa!« Pri tem je z glavo pokazal v smeri gosta. »Danes popoldne misliva pisati novo komedijo.«

»Kdo pa je sploh to?« je nenadoma vprašal lastnik škotske kravate.

»To je moja žena,« je razložil Dorian.

»Sploh nisem vedel, da si poročen,« se je čudil Lex in se pri tem poskušal nasmejniti Mariji.

»Saj sem poročen šele od včeraj,« je dodal Dorian, »to sem ti pozabil povedati.«

»Nič hudega,« je zabrunda Lex in se spet pogledil v premišljevanje.

»Ali naj potlej prinesem čaj kar sem?« je Marija še enkrat poskušala opozoriti moža na svojo eksistenco.

»Izključeno!« je ostro protestiral Lex. »Nobenega čaja ne potrebujem!«

To je bilo preveč za Marijo. »Kaj pa vi mislite?« je začela kričati. »Kako pa ravirate z mano? Mislite, da sem vaša služkinja? Ti pa sedi tukaj kot kakšen omahljivec in mi razkazuješ tega nespodobnega človeka! Mar misliš, da...« Z enim gibom je vrgla na tla skladovnico papirjev. Dorian je hotel rešiti kristalno kroglo, ki pa je

padla z mize in se razbila na tisoč koščkov, kar je Marijo pognalo v naslednjo akcijo. Prijela je vazo in jo treščila v kot... potlej pa otrpnila. Oba moška, ki sta jo najprej prestrašeno gledala, sta zdaj planila v krah. Do solz sta se smejala in se tolkla po bedrih. Dorian je prijel največji kos razbitega stekla in ga zagnal v steno.

»Čudovito!« je kričal gololasec. »Naposled smo vsi v formi! Ali tvoja žena piše na stroj?«

»Da, pa še zelo dobro!« je rekel Dorian in prvokrat pozornije pogledal ženo. »Lepo te prosim, ljubica, pojdi po pisalni stroj, pomagala nama boš.«

Na pol onemela je Marija šla v svojo sobo in prinesla pisalni stroj. Ustvarjalca sta jo nestrno pričakovala. »Usedi se!« ji je rekel nežno Dorian. Napiši, prosim: Ko se zavesa dvigne...«

Po hodniku je pritekla stara Johanka, pomolila glavo skozi vrata in vprašala, če hočejo čaj.

»Nobenega čaja ne potrebujemo,« so zatulili vsi trije, PRIPIS:

Weissova in Lexova komedija je imela velikanski uspeh.

DRUGI PRIPIS:

Marijin zakon je ostal srečen.

R. H. Hassberger

SONČNE PEGE

Mnogo žensk si dela povsem nepotrebne skrbi zaradi sončnih peg. Nekatere niti ne pomislijo, da so mikavne tudi z njimi in komaj posije sonce močnejše, že si delajo skrbi z vprašanjem, kako bi jih odpravile. Medicina zatrjuje, da je nagnjenost k sončnim pegam prirojena. Torej se je treba sprijazniti najprej s to resnico. Pega nadlegujejo najbolj pogosto rdečelaske in blondinke. Njihova koža je namreč zelo občutljiva tudi za svetlobo in pod vplivom te se začne na nekaterih mestih mnogo hitreje zbirati kožno barvilo ali pigment. Ker pa to kožno barvilo ne leži na površini kože, temveč v posebnih celicah v globljih plasteh kože, je seveda težko priti do njega. Zatorej je treba povedati, da bi bilo prav tako brezplodno poskušati jih za vedno odstraniti. Seveda pa

moramo vse prizadete nekoliko potolažiti. Danes imamo celo vrsto belil, s katerimi si pomagamo, da obledimo ali prekrijemo rjavkaste pege. Razumljivo, uporabljati jih je treba previdno. Če z »bojem« proti pegam pretiravamo, pride na koži do zelo neprijetnih vnetij, ki so mnogo bolj neprijetna in kvarna, kot sončne pege same.

Kljub temu pa je bolje, da se tiste, ki imajo občutljivo kožo, raje varujejo sonca ali pa pri kopanju in sončenju tako zagorijo (tudi sončiti se je treba predvsem z »glavo« in ne samo s kožo), da se posamezne pege skrijejo v lepo zagoreli koži. Začnimo s sončenjem počasi in ga stopnjujmo. Ne pozabite, da so sončni žarki tudi na smučanju »nevarni« in da ni samo poletni čas tisti, pred katerim skušate zavarovati svojo kožo.

horoskop horoskop horoskop

JVEN
od 21. marca
do 20. aprila

Zelo občutljivi ste postali in preveč razdražljivi. Na napačnem mestu iščete tolažbo. Prej kot boste spoznali svojo zablodo, boljše bo. Pripravite se na potovanje.

RAK
od 21. junija
do 21. julija

Prepričajte vaše sodelavce, da imate prav. V temi plavajo in nikakor ne morejo pritrčiti vaši zamisli, ki je edina možna rešitev. Zmagovati je treba potrpežljivo.

TEHTNICA
od 23. sept.
do 22. oktobra

Pri poklicnih dolžnostih predvsem ne pretiravajte. Mesto predstojnika vam še ne daje upravičati tudi z osebnostmi. Navadite se večje skromnosti. Z denarjem pa bolj pazite.

KOZOROG
od 21. dec.
do 20. januarja

Nezadovoljni ste, vsega naveličani. Ne zavedate pa se, da je vse odvisno le od vas. Vse prevečkrat ste krivični in svojeglavi. Popustiti še ne pomeni biti poražen.

BLIK
od 21. aprila
do 20. maja

Zakaj se obeta prav vam uspeša kariera? Združili ste šarm in sposobnost, toda ne smete pozabiti tudi na tiste, ki so vas povzdignili. Pomislite na svoj vzpon in ostanite skromni.

LEV
od 23. julija
do 22. avgusta

Ne privoščite si nobenih poskusov kar zadeva zdravje. Verjemite znanosti, ki ima vse ključne rešitve. Pozabite na vsakdanje tegobe in veseli pričakujte dopustniških dni.

SKORPJON
od 23. oktobra
do 22. nov.

Niste izbrali pravega trenutka za nove načrte. Ste sredi pomembnega obdobja in tudi družba okoli vas pričakuje največ. Dokončajte eno zadevo, šele potem bo na vrsti ostalo.

VODNAR
od 21. januarja
do 20. februarja

Najprej toliko: preveč delate in premalo mislite nase. Odpočijte si in zavedajte se, da ni stvari, ki ne bi počakala do jutri. Zdravje je odvisno od vsega tega. Pomislite.

UVOVČKA
od 21. maja
do 20. junija

Lotite se problemov s prave strani, nikdar pa ne klonite kar v začetku. Ne napihujte drobnih zasebnih zadev, ki z vašim življenjem nimajo veliko skupnega.

DEVICA
od 23. avgusta
do 22. sept.

Na napačni poti ste. Ne kvarijo vam uspeha predstojniki, temveč vaši kolegi. Zaostajajo za vami in škodoželjnost je velika. Menjajte okolje in delajte po svoji vesti.

STRELEC
od 23. nov.
do 22. dec.

Občutek ste dobili, da nekateri prijatelji zviška gledajo na vas. Kako tudi ne bi? Ustvarili so več kot vi, predvsem pa je važno, da imate vi mnogo boljše pogoje. Na delo!

RIBI
od 21. februarja
do 20. marca

Morali se boste odločiti, ali boste trmoglavu vztrajali ali pa popustili. Le delno imate prav. Priljubite sodelavcem, ki imajo dobre predloge. To je pomembno za vašo denarnico.

LETO DNI V TABORIŠČU SMRTI

Spomini slovenske interniranke na Auschwitz

Po nekaj dneh potovanja v prepolnih živinskih vagonih je vlak obstal na nam neznani postaji. Pri prizorih, ki smo jih že takoj ob prihodu doživeli, smo čutili, da ne bomo nikdar pozabili tega kraja. Ob vlaku smo namreč zagledali tri vrste od nog do glave oboroženih esesovcev, ki so imeli puške uperjene proti vratom vagonov.

Sledilo je povelje »rauss«, v naglici je vsak pograbil svojo borno prtljago in že so vagoni bili prazni. Med psovanjem, preklinjanjem in pretepanjem so nas ženske ločili od moških in vsake posebej uvrstili v četverstopce, nakar so nas ločene pognali proti taborišču. Pot do tja se nam je zdela strašno dolga.

Nenadoma smo pred seboj zagledale barake, obdane z bodečo žico. Ob pogledu na to smo onemele, čeprav še nismo vedele, da po njej stalno kroži električni tok visoke napetosti. Z vsakim korakom proti žici se je večala naša živčna napetost, ki ob vkorakanju v taborišče in naprej po njem nikakor ni popustila. Strašni prizori, ki smo jih na tej poti videle, so nam dali slutiti, v kako strašno taborišče smo prispele.

Že ob vhodu vanj smo zagledale na sramotilnem odru pri vhodu mladega človeka, ali bolje rečeno otroka, za katerega nismo vedele, ali je fant ali dekle. Bil je oblečen v raztrgane hlače, strašno suh in ves oblit s krvjo je stal na odru. Bilo je po dežju, tla so bila ilovnata in zelo spolzka. Umazana voda je stala v kotanjah, videle pa smo ljudi, ki so ležali na trebuhih in pili to umazano vodo. Ob barakah so tavale raztrgane in zamazane postave, nekatere pa slonele ob stenah barak. Vse so bile tiho in nas žalostno ogledovale.

Ko smo tako že skoraj popolnoma obupane korakale po taboriščni cesti, smo zaslišale presunljiv krik: »Nesrečne ženske, ali ste tudi ve prišle gor umirati!« Ko smo se ozrle proti mestu, od koder se je slišal krik, smo videli ob poti jokajočo postavico, ki je obupno vila roke, ker je nekatere od nas poznala. Komaj smo v tej shujšani in zanemarjeni postavi prepoznale rojakinjo, ki je že nekaj časa bila v taborišču. Njo je nekaj tednov po našem prihodu zares zatekla Erozna smrt pod škornji podivjanega esesovca.

Kmalu po tem prizoru so nas ustavili ob nekem poslopju in nas nagnali vanj. Zmucene telesno od poti in duševno od groznih prizorov smo popadale po tleh, kar pa ni bilo pogodu našim strahom. Zatonelo je povelje »Auf!« in tridoma smo se

dvignile, da smo v naslednjem trenutku zopet zdrknile na tla. Toda stražniki so bili neutrudni s svojimi povelji »Auf«. Vstajanje in padanje se nam je zdelo neskončno in se je končalo šele, ko se je začel pregled. Pred pregledom so nas slekli do golega. Posebno natančno so pregledali zobe, kjer so stikali za zlatom in tu so nas do golega obrali. Namesto naših oblek smo dobile zebrastraste taboriščne uniforme, ki so bile polne ne samo gnid, temveč tudi živih uši. Po končanem pregledu in preoblačenju so nas odgnali v neko drugo barako. Ob pogledu na nered in na nesnago, ki je vladala povsod okoli barak, zlasti pa še v njih, se nam je od studa obračal želedec. Vse je bilo z iztrebki tako ponesnaženo, da ni bilo mogoče najti prostora za sedenje, kaj šele za ležanje. Tu je tudi najtrdnjšim začel plahneti pogum. V tej nesrečni baraki smo ostale brez hrane teden dni.

V barakah nas je bilo 800 do 900. Ležale smo ne druga ob drugi, temveč skoraj druga na drugi. Vode razen v kotanjah po dežju nismo imele nobene. Ni je bilo za pitje, še manj pa za umivanje ali pranje. Trpele pa smo največ zaradi žeje.

Uši so se v tej nespagni hitro množile in bilo jih je več vrst. Kadar smo le mogle, smo jih obirale in pobijale, rok pa si po tem umazanem opraviilu nismo mogle drugače osnažiti, kakor da smo jih popljujele in obrisale ob obleki.

Ob takih razmerah smo bile poleg tega še stalno zaposlene. Zvezde so le migljale na nebu, ko so nas zategli žvižgi vrgli iz ležišč, in zvezde so že migljale, ko smo utrujene popadale po ležiščih. Če so nas esesovci ponovi pustili pri miru, so pa podgane začele svoj ples po naših izmučenih telesih. Iz teme so se razlegali obupni kriki žensk, ki so jih ogabne živali napadle, kriki žen, ki so znorele, kriki žensk, ki so rodile. Tistih redkih, ki so bile toliko srečne, da jih je zatekla bolj ali manj prirodna smrt, je bil konec takoj tih in miren, kot bi jim veter ugasnil luč življenja: umrle so namreč od izčrpanosti.

Zaposlitev je bila različna. Glavni namen dela pa je bil, da bi nas čimprej uničili. Ko smo šle na delo, nam je pri izhodu igrala godba, ki se je mešala z laježem naježenih psov, ki so se zaganjali v nas. Vsaka skupina, ki je štela od 100 do 700 ljudi, je imela poleg stražarjev še nekaj psov. Stražniki so si pogosto krajšali čas s tem, da so ščuvali pse na nesrečne žrtve, ki so

jih pogosto raztrgali do smrti.

Prvo delo, ki smo ga opravljale v taborišču, je bilo kidanje gnoj. Ker smo bile bose, smo bile vse umazane, vendar nam niso dali vode, da bi se umile. Blato se je kar na nas posušilo. Za tem je prišla na vrsto mlatav žita. Tri tedne smo opravljale to delo dan in noč. Dnevi so bili v tem ravninskem predelu vroči in premnogi je sončarica in žeja zmucila do smrti, noči pa so bile hladne. Ko smo se po skupinah vračale, smo vlačile za seboj mrličje, ki so jih na delu ubili. Zvezanih rok in nog, obešene na koleh kakor divjad, ustreljeno na lovu, smo jih nosile nazaj. Tako se je kolona, utrujena od trpljenja, lakote, žeje in boleznih, vlekla nazaj v taborišče. Tiste, ki so nosile mrličje, so navadno še same omagale pod težo in pred preganjanjem. Ko so se te pobili, se je nabralo toliko žrtev, da so morali dobiti voz in konja. Mrličje in na pol žive so zmetali na voz, kakor to delajo drvarji z lesom.

Drugič smo morale čistiti močvirje. Do pasu smo stale v vodi, v kateri se zaradi nesnage ni videlo dna. Po končanem delu se nismo mogle osušiti, zato smo se zvečer ulegle z mokro obleko, ki se do jutra ni posušila. Ko se je pa na naših telesih vendar posušila, je bila vsa trda od blata.

Okoliške vasi so izpraznjevali in hiše so začele razpadati. Zato so nas nekega dne nagnali podirati te hiše. Za to opravilo so nam dali vile. Morale smo prenašati težke trame, prišlo je do nesreč in mnogim so trami polomili ude. Po zapuščenih vrtovih je raslo vse polno hrena in njegovo listje smo nabirale, da smo si ga pokladale na svoja vročična telesa.

Na jesen se je začelo delo na nepreglednih njivah sladkorne pese. Puliti smo jo morale brez vsakega orodja. V vrstah po več sto smo jo pulile, za nami pa so hodili priganjači z bikovkami. Če se je katera pri delu zavrnila, jo je že bič oplazil po hrbtu. Tiste, ki so bile vajene tega dela in ki so bile še pri moči, so lahko bolj hitele in zato uhajale bikovki. Slabotne pa smo zaostajale in zato bile deležne udarcev satanskih biričev.

Prišel je oktober, od doma nismo dobile nikakšne pošte. Tudi me nismo smele pisati. Kaj se dogaja zunaj v svetu, smo zvedele od novih transportov. Dajale smo si pogum s tem, da bomo v taborišču samo do zime, ali pa smo izmišljale termine, čeprav smo vedele, da je vse to samo iluzija. Slovenke smo pa vedno bile složne in si med se-

boj pomagale, kolikor je le bilo mogoče. Vse to nas je delalo pogumne.

Na zimo smo dobile čevlje — cikle. Ker smo bile že zelo izčrpane, smo že bose noge lomaj vlačile za seboj. V velikih ciklih smo zato komaj drsale, ker nismo mogle vzdigniti nog niti za ped, na ležišča smo se povzpеле z veliko muko. Močno smo se spremenile, zlasti v obrazih. Napihnjena lica in zatekle veke so popolnoma izmaličile naša obličja. Zaradi telesne izčrpanosti nam je neprestano migljalo pred očmi. Če smo ponoči šle na stranišče, smo se ob poteh spotikale ob umirajočih, ki so ležale vsepovsod. Zavite v koce smo kakor mesečnice tavale do stranišča. Marsikatera pa se je zavlekla do ograje z visoko električno napetostjo. Mnoge so tako samovoljno končale življenje, če jih že ni poprej

ustrelil stražar iz stražarnega stolpa.

V barakah je bilo zlasti hudo za porodnice. Za noseče žene ni bilo navadno nobene pomoči. Če niso podlegle med nosečnostjo, so ob porodu prav gotovo. Tistim pa, ki so ostale žive, so pobrali otroke in jih pometali v vedra za vodo. Spominjam se neke mlade žene iz spodnje Savinjske doline, ki je bila na koncu nosečnosti. Po njej je »kapo« Lidija tako dolgo skakala, da je na mestu izkravavela. V naši baraki so bile tudi Ukrajinke. Nekoč je ena izmed njih ponoči rodila in tako močno vpila, da smo si mašile ušesa. Ko se nam je zdelo, da je ponehalo vpitje, smo slišale, da je nekaj padlo na tla; zjutraj smo našle ženo mrtvo, na tleh pa otroka, ki so ga nazrle podgane. Vsako jutro smo morale po preštevanju pregledati ležišča in vlačiti mrličje za barako, kjer so čakali na tako imenovano »Totkommando«. Pripadniki te skupine so znosili mrličje na velike kupe, od tod pa so jih spravili v krematorije.

(Konec prihodnjič)

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prieki, no fša rezervirana žlohta z mojega rezerviranega kota!

Kruta pesja, gnes me pač nič ne drožite, saj sen tak slabe vole, ke bi najrajši klobose ja no jih z litron dobrega vina doj zaleja. Kak se ali te še kaj mote? Ven, zaj mate dosti dela no mi nemate več cajta tejko pisati, vejka pa je ali škoda, ke je med vašimi pisarni tudi nekaj tokih, ke jih premoj amen duši ne vujplen na svetlo spraffi. Ježeš, ali ne smete si misliti, ke sen jas tisti grešnik, ki bi vujpa v svojen rezerviranen koti fsokega Kristusa na križ pribiti. Ja, plebi, to neje hec, no se zato ne smete preveč čuditi, če fšosik kerega vašega pisma nja na spregled. Navadite se že ali enkrat tudi toga, ke mi več nete nepodpisanih pisem pošilali. Saj vas jas nemo izda fseeno pa moren meti vaše naslove, ke se ven kon obrnotti, če koka prevajka gužva grota.

POMOGAJMO KMETIJSTVI

Pod tokimi naslovi sen presteja že več sestovkov no članok v eajtnah.

Pa si zamislimo kak bi bito, če bi gdo začelja z akcijo »POMOGAJMO KMETIJSTVI«.

Tovariši, danes začenjamo... Cilj naše akcije je pomagati našim kmeti, ma olekšati jegovo trdo delo no razmehčati žile na rokah. Predlogan nekaj konkretnih akcij, s kerimi mo zavril masovno odvožaje mladitidi s kmetiji no mo jin zagotoviti tepo življeje tudi na jihovi kmečkij zemli.

Predlogan, da zbrišemo kmetom fša plačila doščok, podočkov no nadočkov, da do lahko peneze ponučali za nakup kmetijskih strojev. Omogočimo jin najem kreditof do višine stu tanžnt novih dinarof na trijesti letno odplačilno dobo. Pržba jin more zagotoviti tidi odnuno zdravstveno no pokojninsko zavarovoje... Kmeton moremo zagotoviti proste sobote in nedele, kar bomo lahko dosegnoli na toki način, ke mo mi fsi,

ki delamo v nekmetijskij dejovnosti namesto, da bi na vikende hodili, šli v soboto no nedelo delat na kmetije. Na toki način bi lahko kmetije preživeli soboto no nedelo na izletih. Zagotoviti jin moremo tudi 14 dnevni letni dopust, za kerega bodo dobili denarno nadomestilo no popust vožnje na železnici.

Tovarišice no tovariši našteja sen van te enih por fšernic za razvoj našega kmetijstva, ki jih moremo začeti takoj izvajati...

Če jih provimo, ke so kmetije konzervativni, bi se s totimi smernicami čista zagvisno strinjali. Zgodilo pa bi se nekaj drugega. Tisti, ki bi začeli toto akcijo v življeje sprovaliti, bi pazili vejko nepravilnost in bi začeli diskutijo v token toni:

»Tovariši, naša akcija »Pomo-gajmo kmetijstvi« nam je naredila vejko gužvo. Številko kmečkij prebivalstva iz dneva v den narašča. Lidje se selijo iz mesta na podeželje, nazaj v kmetijstvo, od koder so pred leti pobegnoli. Tovarne in pisarne ostajajo prozne. Predlogan, da takoj prekinemo z akcijo »Pomogajmo kmetijstvi« no začnimo akcijo »Pomogajmo industriji!« Sledi drugi aplavz tistih, ki so samo dve soboti no nedeli na kmetijah delali.

Eto., vidite, tak bi zaglesnola ena toka akcija, pa kaj si čemo če je tak žalostno končola. Resen se neje praf, ke ne bi enkrat tak blo, kak je bija predlog akcije. Ja vete, predlagati je lahko, samo toki predlogi so večkrat že v naprej v 100% vrženi. Je pa še le fša sreča, ke nan neje sfalilo načrtof za pomoč kmetijstvi.

GREMO NA MORJE

Ven, ke si že kufre pakirate, za odhod na dopust pa van te moren še jas enih nor nasvetof dati: ženske, oblečte si mini kopalke, drgačik te prevajka žrtf seksualne revolucije, moški, vzemte si maksij puno mošjo, saj je drgačik za vos seksij revolucija že v naprej zgubljena bitka.

Srečno, no vas pozdrovlja vaš Lujzek

RADIJSKI PROGRAM

NEDELJA, 5. julija

4.30 do 8.00 Dobro jutro! Poročila — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Vremenska napoved — Rekreacija. 5.45 Informativna oddaja. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja. 6.50 Za vas. 7.00 Poročila. 7.20 Za kmetijske proizvajalce. 7.50 Informativna oddaja. 8.00 Poročila — Radijski in TV spored. 8.05 Radijska igra za otroke. 8.57 Skladbe za mladino. 9.00 Poročila. 9.05 Srečanja v studiu. 14.10 Poročila. 10.05 Se pomnite, tovariši... 10.25 Pesmi borbe in dela. 10.40 EP. 10.45 do 13.00 Poslušalci čestitajo — vmes ob 11.00 do 11.20 Poročila. 12.00 do 12.10 Poročila. 13.00 Poročila. 13.15 Obvestila in zabavna glasba. 13.30 Reportaža. 13.50 Domači napravi. 14.00 Poročila. 14.05 Prijetni glasovi. 14.30 Humoreska tedna. 14.50 Mandoline in godala. 15.00 Poročila. 15.05 Iz opernega sveta. 16.00 Radijska igra. 16.43 Melodije in ritmi. 16.50 EP. 17.00 Poročila. 17.05 Nedeljsko športno popoldne. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 V nedeljo zvečer. 22.00 Poročila. 22.20 Igramo za ples. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Jazz. 24.00 Poročila.

Vsak dan razen v nedeljo:

4.30 do 8.00 Dobro jutro! Poročila — vmes ob 5.00 Poročila. 5.30 Za vas. 5.45 Informativna oddaja. 6.00 Jutranja kronika. 6.30 Vremenska napoved — Informativna oddaja. 6.50 Rekreacija. 7.00 Poročila. 7.15 Informativna oddaja. 7.25 Radijski in TV spored. 7.45 Informativna oddaja. 8.00 Poročila.

PONEDELJEK, 6. julija

14.00 Poročila. 14.10 Operetne melodije. 14.30 EP. 14.35 Poslušalci čestitajo. 14.55 Kreditna banka. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Orkester Andre Kostelanetz. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.10 Glasbeno popoldne. 18.00 Poročila. 18.15 »Signal«. 18.45 Naš podlistek. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Milana Križana. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 G. Rossini: Italijanka v Alžiru. 22.00 Poročila. 22.15 Jazz. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Popevke. 23.40 Orkester Ted Heath. 24.00 Poročila.

TOREK, 7. julija

14.00 Poročila. 14.10 Skladbe za mladino. 14.25 Na poti s kitaro. 14.40 Prijetni zvoki. 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Arje iz Verdijeve Traviate. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.05 Beethovnova dela. 18.00 Poročila. 18.15 V torek nasvidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Trio Vitala Ahačiča. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Prodajalna melodij. 20.30 Radijska igra. 21.30 Lahka glasba. 22.00 Poročila. 22.15 Jugoslovanska glasba. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Popevke. 23.40 Orkester Kookie Freeman. 24.00 Poročila.

SREDA, 8. julija

14.00 Poročila. 14.10 Orkester Carmen Dragon. 14.30 EP. 14.35 Poslušalci čestitajo. 14.55 Kreditna banka Ljubljana. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Recital obolista Draga Goloba. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.10 Mladina sebi in vam. 18.00 Poročila. 18.15 Iz repertoarja našega orkestra. 18.45 Po galerijah in muzejih. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Glasbene razglednice. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Koncert simfoničnega orkestra slovenske filharmonije. 21.10 Melodije za razvedrilo. 22.00 Poročila. 22.15 Jazz. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Zabavni zvoki. 24.00 Poročila.

ČETRTEK, 9. julija

14.00 Poročila. 14.10 Z revije otroških in mladinskih zborov. 14.25 Orkester iz Filadelfije. 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Zborovske skladbe. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.10 Operni koncert. 18.00 Poročila. 18.15 »Rad imam glasbo«. 18.45 Zabavni zvoki. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Jörgen Ingmann. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Domače pesmi. 21.00 Večer s slovensko pisateljico Miro Miheličevico. 21.40 Glasbeni nokturmo. 22.00 Poročila. 22.15 Sodobna češka in slovaška glasba. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Jazz. 23.40 Lahko noč. 24.00 Poročila.

PETEK, 10. julija

14.00 Poročila. 14.10 Valčki in uverture. 14.30 EP. 14.35 Poslušalci čestitajo. 14.55 Kreditna banka Ljubljana. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Napotki za turiste. 15.35 Glasbeni intermezzo. 15.40 L. van Beethoven: Sonata za klavir. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.10 Clovek in zdravje. 17.20 Koncert po željah. 18.00 Poročila. 18.15 Dobimo se ob isti uri. 18.50 Ogledalo našega časa. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Mihe Dovžana. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 Poje zbor JLA. 20.30 »Top-pops«. 21.15 Oddaja o pomorščakih. 22.00 Poročila. 22.15 Iz logov domačih. 23.00 Poročila. 23.05 Literarni nokturmo. 23.15 Jazz. 24.00 Poročila.

SOBOTA, 11. julija

14.00 Poročila. 14.10 Glasbena pravljica. 14.25 Domači napravi. 14.55 Zdrženje kreditnih bank Slovenije. 15.00 Dogodki in odmevi. 15.30 Glasbeni intermezzo. 15.40 Iz popularne koncertantne literature. 16.00 Za vas. 17.00 Poročila. 17.10 Gremo v kino. 17.50

Jazz. 18.00 Poročila. 18.15 »Rad imam glasbo«. 18.45 S knjižnega trga. 19.00 Lahko noč, otroci! 19.10 Obvestila. 19.15 Ansambel Zadovoljni Kranjci. 19.25 EP. 19.30 Radijski dnevnik. 20.00 do 22.00 Večer z napovedovalko Hleng Bredo — vmes ob 20.30 radijska igra. 22.00 Poročila. 22.20

Oddaja za izseljenice. 23.00 Poročila. 23.15 do 01.00 S pesmijo in plesom v novi teden — vmes ob 24.00 Poročila. 01.00 Poročila.

MALI OGLASI

PRODAM takoj vseljivo enodružinsko hišo z nekaj zemlje in garažo v Ptuj — Brstje. Vprašajte v Brstju 36.

TRI VAJENCE s končano osemletko sprejem v ukleparske stroke. Alojz Smigoc, spl. kleparstvo, Ptuj, Prešernova 7.

PRODAM gradbeno parcelo na Zg. Hajdini ob cesti Hajdina-Kidričevo. Naslov v upravi.

TRAVNIK in gozd (1,20 ha) dovoznico ceste, primerno za gradnjo letoviškega poslopja, 4 km od Ptuja prodam. Naslov v upravi.

GOSPODINJSKO pomočnik sprejem v službo takoj. Hladna Vidovič, Slovenski trg 6, Ptuj.

POSTREZNICO srednjih let, varovano, za petkrat na teden po 4 ure sprejem. Naslov v upravi.

PUHALNIK za seno ugodno prodam. Pulklo, Hajdoše 11.

KUPIM manjšo hišo z vrtom v okolici Ptuja ali kjerkoli blizu cerkve ali zamenjam veliko hišo z vrtom v okolici Ljutomer na prometni točki. Naslov v upravi.

Ugodno prodam klavir, primerno za uk. Vrečko, Nova vas pri Ptuj, tel. 77264.

VSELJIVO dvostanovanjsko hišo z večjimi prostori za obrtno delavnico, z električno in vodovodno ter lepim vrtom ob cesti na reda Slivnica—Fram prodam. Informacije dobite v popoldnem času v Slivnici 16 pri Mariboru.

PRODAM eno in dvosedežni moped ali zamenjam za televizor Pogačar, Sveča, p. Majšperk.

PRODAM hišico, vinograd in s dovnjak (31 a). Jablovec 44 pri Podlehniku.

STIRIVRSTNO diatonično harmoniko »lubas« prodam. Erli Mihovci 10, p. Velika Nedelja.

ZENSKO za 8 ur dnevno k otoku iščem. Kuhar, Brstje 40a.

SKORAJ NOV globok otroški zleček prodam za 400 din. Hočeš, Cirič Metodov drevored, novi blok, Ptuj.

PRODAM dvosedežni moped Matevž Cestnik, Draženci 8 Hajdina.

VAJENCA sprejem za uradno stroko. Ervin Glazer, Ptuj, Mariborska 3.

PTUJSKA KRONIKA

RODILE SO:

Alojzija Lazar, Selci 14 — Mladen; Katarina Selinšek, Pobrežje 64 — dečka; Ana Kuhar, Sava 12 — dečka; Ana Zajšek, Mar 3 — Sonjo; Nada Horvat, Juršinci 71 — dečka; Marija Zupnik, Stuki 18 — Saša; Katarina Vinko, Majski vrh 10 — Ivana; Verica Emeršič, Mezgovci 3 — Stanislavo; Zofija Praprotnik, Pušenci 18 — Bojana; Marta Koster, Frankovci 32 — Klaudija; Neža Černejšek, Sitež 3 — deklco; Ottilija Zorko, Vitomar 22 — Romano; Marija Kmetec, Lancova vas 17 — Janeza; Alojzija Osojnik, Muzejski trg 1 — deklco; Nežka Gorkovič, Ljubljanska 20 e — Petra; Jožica Kolar, Nova vas 47 — Sonjo; Olg Lipavšek, Prešernova 33 — dečka; Elizabeta Kocmut, Zagorje 58 — deklco; Marjeta Stalec, Jadranska 8 — deklco; Kristina Emeršič Kidričevo 13 — Miha; Stefanija Petričič, Sodinci 33 — deklco; Nada Rajner, Cezanjski 34 — deklco; Marija Mlakar, Sp. Hajdina 121 a — dečka; Marija Zmauc, Zagorci 9 — deklco; Katarina Trčko, Strgojno 8 — dva dečka; Tamara Račič, Sela 37 — dečka; Marija Koreš, Kočice 57 — dečka; Silvestra Kampof, Koritno 17 — Majda; Marija Hriberšek, Presika 9, Ljutomer — Jelko.

POROKE:

Lovrenc Kostanjevec, Na grobdu 3, in Ana Tetičkovič, Gruškovci 16; Anton Habjančič, Zg. Prstava 51, in Veronika Bogovič, Lovrenc na Dr. polju 104; Vili dimir Viher, Mezgovci 77, in Denica Meško, Mezgovci 77; Ciril Drevenšek, Pleterje 8, in Dragica Rozman, Sp. Hajdina 22.

UMRLI SO:

Adela Petek, Osluševci 30, roj. 1896, umrla 15. 6. 1970; Ludvik Krajnc, Paradiž 93, roj. 1916, umrl 26. 6. 1970; Jožica Gregor, Osojnikova 1, roj. 1885, umrla 28. 6. 1970; Lucija Junger, Sp. Lenjakova 6, roj. 1910, umrla 27. 6. 1970.

GOSTINSKO PODJETJE

»HALOŠKI BISER« PTUJ

razpisuje po sklepu delavskega sveta

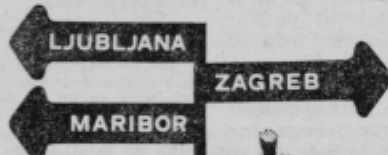
JAVNO DRAŽBO

v gostinskem obratu »Pri grozdu«, »Pri Roziki«, »Pri pošti«, »Pri Ribiču« in v hotelu »Poetovio« v petek, dne 3. julija 1970, ob 7. uri zjutraj.

Na javni dražbi se bo prodajala razna gostinska oprema.

Interesenti si opremo lahko ogledajo na dan dražbe od 7. do 12. ure.

PROTI ZIMI - PRIJATELJ ZA MRZLE DNI - VELENJSKI LIGNIT

OZIMNICO SI PRIPRAVIMO JESENI, KURJAVO PA ŽE ZDAJ, DA SE DO ZIME OSUŠI IN PRIDOBI NA KVALITETI

VELENJSKI LIGNIT BO NAPOLNIL VAŠ DOM S PRIJETNO IN ZDRAVO TOPLOTO

NE POZABITE: ZA SONCEM GREJE NAJCENEJE - VELENJSKI LIGNIT

RUDNIK LIGNITA VELENJE

